

ချစ်ခြင်း၏ ဧရိယာအတွင်း
ရောက်နေပါသဖြင့်
ခေါ်ဆို၍ ရရှိနိုင်ပါသည်။

လွန်းထားထား
(ဆေးတက္ကသိုလ်)

အခန်း(၁)

အခန်းကလေး တစ်ခုလုံး မှန်ပြတင်းချပ် တွေနဲ့သာ ဖွဲ့စည်းထားသောကြောင့် မှန်ပြတင်းချပ်တွေမှ တဆင့် ကန်တော်ကြီး ရေပြင်စိမ်းစိမ်း သစ်တောအုပ် စိမ်းစိမ်းတွေနှင့် နေရောင် အောက်မှာ ရွှေရောင်ဝင်းလက်နေသော ကရဝိတ်ကြီး ကိုပါ မြင်နေရသော ဤရုံးခန်းကလေးကို သဝဏ် အလွန်သဘောကျပါသည်။ ဒီရုံးခန်းကလေးထဲမှာ အလုပ်တွေ ဘယ်လောက်ပဲ ရှုပ်ရှုပ် စိန်ခေါ်မှုတွေ ကစားပွဲ တွေကို အလွန်သဘောကျ မက်မောတတ်သော သဝဏ်က ဟောဒီ ပြန်ပ ရှုခင်းတွေကို စိန်ပြေနပြေ ငေးမောရင်း စိတ်ကို ခဏလောက် ဗလာကျင်းပေး လိုက်လျှင် စိတ်တွေ ကြည်လင် လတ်ဆတ်လာတတ်မြဲ။ သဝဏ်အတွက်တော့ ဘဝမှာ ကိုယ်လုပ်ချင်သော အလုပ်တွေကို လုပ်နေရတာ ကိုယ်လိုချင် တောင့်တခဲ့သော ဘဝတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရထားခဲ့တာ နံဘေးမှာ စိတ်တူ စရိုက်တူ ဝါသနာတူသော ချစ်သူ တစ်ယောက်ကို စိတ်တိုင်းကျ ရထားခဲ့တာ အဲဒါတွေနဲ့တင် သဝဏ်ဘဝက ပြီးပြည့်စုံ ခမ်းနားခဲ့ပြီ။ ဒီနေရာ ဒီဘဝ ဒီအခြေအနေကို ရောက်ဖို့အတွက်တော့ သဝဏ် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြိုးစား ရုန်းကန် ခဲ့ရသည်ပေါ့။ ဒါပေမယ့်လည်း သဝဏ် ကြိုးစားရကျိုး နပ်ခဲ့ပါ၏ ။ သဝဏ်က လိုချင်တာကို အတိအကျ သေချာသိထားခဲ့သောကြောင့် ကြိုးစား ခဲ့ရခြင်းသည် အဓိပ္ပါယ် အနှစ်သာရ အပြည့်ရှိသည်ဟု ထင်ပါသည်။

အခုတော့ သဝဏ်အသက် သုံးဆယ်ရှိခဲ့ပြီ။ မြန်မာပြည်၏ လူသိများထင်ရှားသော နာမည်ကြီး ဒီဇိုင်းနာ တစ်ယောက် အဖြစ်သာမက အထည်ချုပ် စက်ရုံကြီး တစ်ခုကို ကိုယ်ပိုင် ပိုင်ဆိုင် အုပ်ချုပ်နေရသော စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင် အမျိုးသမီးလေး တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ဒီဇိုင်း တွေကို သဝဏ်ကိုယ်တိုင် တီထွင်ဖန်တီးကာ သဝဏ်စက်ရုံကနေ ထွက်လာ သော

နိုင်ငံတကာ အဆင်မီ ဒီဇိုင်း လှပသေသပ်သော အဝတ်အထည် များကို
မြန်မာပြည်မှာ ဖွင့်ထားသော Fabulous Fashion Store တွေမှာ ဖြန့်ချိ သည့် အပြင်
အိမ်နီးချင်း နိုင်ငံတွေဖြစ်သော ထိုင်းနိုင်ငံနှင့် မလေးရှား စင်္ကာပူ ရှိ
ဖက်ရှင်ဆိုင်ကြီးများ ဆီသို့လည်း တင်ပို့ခွင့်ရထားခဲ့သည်။ အဲဒီအပြင်
အွန်လိုင်းကနေပါ ဝယ်ယူခွင့်ရအောင် Fabulous Online Fashion Shop ကိုပါဖန်တီး
ထားခဲ့သေးသည်။ သဝဏ် လုပ်ငန်းများ စည်းချက်ညီညီ လည်ပတ်
လှုပ်ရှားနေခဲ့သလို သဝဏ်မှာလည်း တစ်နေ့တာ Schedule တွေနှင့် အပြည့်
ဖြစ်နေခဲ့သည်။ နှစ်ယောက်သား တကူးတကမှ မချိန်းကြဘူး ဆိုလျှင်
ချစ်သူချင်းတောင် ဆုံဖို့မလွယ်။ သူကလည်း သူ့လုပ်ငန်းတွေနှင့် သူ အလုပ် အလွန်
များသူ တစ်ယောက်။ ဒီနေ့တော့ ဘာစိတ်ကူးပေါက်သည် မသိဘဲ သဝဏ်
ရုံးခန်းဆီသို့ ဖုန်းကလေးတောင် ကြိုမဆက်ဘဲ ဖြုန်းကနဲ ပေါက်ချ လာခဲ့သည်။
သဝဏ်ရုံးခန်း ကလေးဆီသို့ တံခါးမရှိ ဓါးမရှိစွာ ဝင်ထွက်ခွင့် ရှိသူဆိုလို့ “ နွေဥဩ ”
ဟု သူ့မေမေက လှပစွာ အမည်ပေးထားခဲ့သော သဝဏ်က “ ဩ ” ဟုချစ်မြတ်နိုးစွာ
ခေါ်မိသော Gentleman ကလေး တစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဩ ၏ မျက်နှာက နည်းနည်းတော့ ထူးဆန်းသည် ဟု သဝဏ်
ခံစားမိသည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ ကြည်လင်တောက်ပသော အလင်းဓါတ်ကလေး
ဖြာလျက်ရှိပါ၏ ။

“ အလုပ်ရှုပ်နေသလား သဝဏ် ”

“ ထုံးစံ အတိုင်းပေါ့ ဩ Dress အော်ဒါတွေ ထပ်ရောက်လာလို့
ဒီဇိုင်းတွေထုတ် နေရတယ်၊ ဒူးဖုံးရုံအထိ Classic Style ကလေးတွေကို သူတို့
လိုချင်တယ်လေ ကိုယ်နဲ့ ဖစ်တင်အတိ ကပ်တင် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ကလေး ပေါ့
Sample တွေ အရင်ချုပ်ပေးရမယ်။ Size တွေလည်းမျိုးစုံ ကာလာရော
ဒီဇိုင်းရော မျိုးစုံ ဩရယ်။ အဲဒါတွေကို ထိုင်ပြီး အုံးစားနေတာ ”

ထုံးစံအတိုင်း သဝဏ်က သူ့ကို လုပ်ငန်းကိစ္စ အဝဝဆို အသေး စိတ်

ပြောပြနေကျ သူနှင့် တိုင်ပင် ညှိနှိုင်း နေကျ အကြံဉာဏ် တောင်းခံနေကျ အတိုင်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောပြနေတာကို ဩက သဝဏ္ဏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ ပြုံး၍ ကြည့်ကာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နားထောင်နေပါ၏။ ခါတိုင်း ဆိုရင်တော့ Idea တွေမျိုးစုံ ဝိုင်းစဉ်းစားပေးတတ်သော ဩက ဒီတစ်ခါတော့ သဝဏ္ဏပြောပြတာကို စိတ်ဝင်တစားကြီး မဟုတ်လှဘဲ

“ အလုပ်ကိစ္စ အုံးစားနေတာ ကလေးတွေကို ခဏကလေး ဘေးဖယ် ပေးကွာ၊ ပြီရင် ဒီခုံကလေးမှာ ခဏကလေးထိုင်ပါဦး၊ ကိုယ်ပြောတာကို သေသေချာချာ နားထောင်ပေး နော် ”

ဟု သူက ဆိုပြီး အရင်ဆုံး အခန်းတံခါးကို သေချာအောင် လော့သွားချလိုက် သေးသည်။ ပြီမှ ပြန်လျှောက်လာကာ သူ့ရဲ့ ဘောင်းဘီ အိတ်ထဲကနေ တစ်ခုခုကို ထုတ်ယူလိုက်ရင်း သဝဏ္ဏရှေ့ရောက်မှ မတော် တဆလား တမင်သက်သက်ပဲလား မသိစွာ ထိုအရာကလေးက သဝဏ္ဏ ရှေ့တည့်တည့်မှာ ပြုတ်ကျသွားခဲ့ပါ၏။ ဘာလေးပါလိမ့်ဟု သဝဏ္ဏက စိတ်ဝင် တစား ကြည့်လိုက်မိသည်။ သူက သဝဏ္ဏရှေ့ကမှာ ငုတ်တုတ်ကလေး ထိုင်ချလိုက်ပြီး ဒူးတစ်ဖက် ထောက်လိုက်ကာ သူ့ရှေ့က အရာကလေးကို ကောက်ယူ လိုက်သည်။ ထို အနေအထား ပုံစံကလေးကို မပြင်ဆင်ဘဲ သူက သဝဏ္ဏမျက်နှာဆီ ချုံမြဲစွာ မော့ကြည့်ကာ

“ Will you marry me ? ”

ဟု ဗိုလ်ဆန်ဆန် ကလေး လှမ်းပြောပါသည်။ အဲ့ဒီတော့မှ သူ့ လက်ထဲက အရာကလေးသည် မြကို စိန်ပွင့်ကလေးတွေ ကွပ်ထားသော လက်စွပ်ကလေး တစ်ကွင်းမှန်း သဝဏ္ဏ သိခွင့်ရလိုက်သည်။ သဝဏ္ဏရင်ခွင် တစ်ခုလုံး ရှိန်းမြ လှိုက်ဖို သွားသော ခံစားမှု တစ်ခုနှင့်အတူ နှလုံးသားက ရုတ်တရက် ယိမ်းထိုးခုန်ပေါက်လို့ လာခဲ့ပါသည်။ ချစ်သူသက်တမ်း သုံးနှစ် ကျော်ကျော်တိုင် ခဲ့ပြီ။ လက်ထပ်ကြဖို့ ဆိုတာကို သဝဏ္ဏခေါင်းထဲ ဘာ ကြောင့်များ

အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားခဲ့ မိပါလိမ့် ။ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ သူ့ဘက်က ကမ်းလှမ်းလာမည် ဆိုတာကိုတော့ မျှော်လင့်ထားခဲ့သား။ အခု လောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန် ပြီတော့ Romantic ဆန်ဆန် သူ ဖန်တီးလာလိမ့်မည်ဟု ကြိုကို တွေးမထားခဲ့တာပါ။ သဝဏ်မျက်နှာကလေး တစ်ခုလုံး ပူနွေး ရှိမ်းမြ လာခဲ့သလို နှုတ်ခမ်းကလေးလည်း ထိန်းချုပ်ထား နိုင်စွာ ပြုံးနေခဲ့မိသည်။ သူ့လက်ထဲက လက်စွပ်ကလေး မက်မော စွဲမက်ဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် လှပလွန်းပါ၏ ။

“ ထ , ပါဦး ဩရာ ၊ အဲဒီ လိုကြီး ဆိုတော့ သဝဏ် ဘာပြန်ပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး ၊ သဝဏ်ဘက်က အဆင်သင့် မဖြစ် သေးဘူး ဩရဲ့၊ ဩဘက်က တကယ် serious ဖြစ်နေပြီ ဆိုရင်တော့ ဒီကိစ္စကို ဆွေးနွေးကြမယ်လေ၊ ချက်ချင်းကြီး Yes လို့ ဖြေဖို့ နှုတ်က မထွက် နိုင်ဘူး ဩရဲ့ ”

သဝဏ်က သူ့ကို လက်ကလေးတစ်ဖက် ကမ်းထူကာ ထ, စေလိုက်သည်။

“ ဟာကွာ၊ ကိုယ်က သဝဏ်ကို Surprise လုပ်တာပါဆိုမှ၊ ဘာတွေ ဆွေးနွေးဦးမှာလည်း၊ marriage is assident လေကွာ၊ ကြိုတင်ပြင်ဆင် မထားဘဲ assidentally ဖြစ်စေချင်တာ၊ ကိုယ်မှာ သဝဏ်ကို ဒီပုံစံမျိုး Propose လုပ်ဖို့ ကြိုတင်ကြံစည် လာခဲ့တာ။ ဘယ်လို ဖီလင်ကြီး ဖြစ်သွားမှန်းတောင် မသိတော့ဘူးကွာ ”

“ သဝဏ်ရှေ့မှာ ဒီအတိုင်း ခူးမထောက်ချင်လို့ လက်စွပ်ကလေး ပြုတ်ကျအောင် တမင်ဖန်တီးခဲ့ တာပေါ့လေ ”

“ ဒါပေါ့ ဘယ်ယောက်ျားကမှ သူတို့ချစ်တဲ့ မိန်းမကို ဘယ်လောက်ပဲ ချစ်ချစ် ခူးမထောက်ပါဘူးကွာ ၊ ဒါက အနောက်နိုင်ငံက ဓလေ့တစ်ခုပါ၊ ကိုယ်က မသိမသာကလေး copy ပွားလိုက်တာ၊ သဝဏ်ကို အံ့ဩစေချင် တာလည်း

ပါပါတယ် ”

သူ့မျက်နှာက ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဟန် ပေါက်နေသောကြောင့် သဝဏ် မရယ်ရဲပါ။

“ သဝဏ် တကယ် ဟုတ်ထိပါတယ် ဩရဲ့၊ တကယ်ပါ၊ မညာပါဘူး၊ ကိုယ်ချစ်တဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်က မတော်တဆပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ရှေ့မှာ ခူးထောက်ပြီး propose လုပ်တဲ့ moment ကလေးကို သဝဏ် ဘယ်တော့မှ မေ့တော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်ပြောတာပါ။ သဝဏ်ဘက်က အဆင်သင့် မဖြစ်သေးတာ တစ်ခုပဲရှိတယ် ”

“ ဘာကို အဆင်သင့် မဖြစ်သေးတာလဲ သဝဏ်၊ ပြောပြပါဦး ”

“ ပြောပြမယ်၊ အေးအေး ဆေးဆေး ပြောပြချင်တယ်၊ သဝဏ်မှာ ဩကို ပြောမပြ ဖြစ်သေးတဲ့ စိတ်ကူးလေး တစ်ခုရှိတယ် ၊ အဲဒီ စိတ်ကူးလေး တစ်ခုကို သဝဏ်လက်မထပ်ခင်မှာ ဖန်တီးဖို့လည်း စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ဖူးတယ် ၊ ဩ သိတယ် မဟုတ်လား၊ သဝဏ်ဘယ်လောက် ကစားပွဲတွေကို နှစ်သက်တယ် စိန်ခေါ်မှုတွေကို ကြိုက်သလဲ ဆိုတာလေ ”

“ သိတာပေါ့ ၊ ကိုယ်တို့ game တွေ အတူတူ ကစားနေကြဆိုတာ မမေ့နဲ့လေ ”

သူ့မျက်နှာပေးမှာ ပဟေဠိနှင့် အလေးအနက်ရှိမှု ကို သဝဏ် အတိုင်းသား မြင်နေရပါ၏ ။

“ သဝဏ် စိတ်ကူးကလေးကို အရင် ပြောပြမယ်နော်၊ သဝဏ်ရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်မှု ရူးသွပ်မှု တစ်ခုလို့လည်း ပြောလို့ ရပါတယ် ”

“ ကိုယ် စိတ်ဝင်စားတယ် ပြော သဝဏ် ”

“ သဝဏ်ရဲ့ ဘဝမှာ လူငယ်တစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝကို သူတောင် မသိ

လိုက်ရဘဲ နောက်ကွယ်ကနေ သူ့အဖြစ်ချင်ဆုံး ဘဝ ရည်မှန်းချက် တစ်ခုဆီ
ရောက်သွားအောင် နောက်ကွယ်ကနေ ဖန်တီးပေးလိုက်ချင်တာ ၊ အဲ့ဒါ
လူငယ်ချင်း ထားမိတဲ့ ကိုယ်ချင်းစာစိတ် မျှဝေခံစားလိုစိတ်ပဲ ဆိုပါတော့ ၊
သူဟာယောက်ျား လေးပဲ ဖြစ်ဖြစ် မိန်းကလေးပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဘဝရဲ့ အရေးကြီးတဲ့
ရွေးချယ်မှု လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ စပြီးလျှောက်ကာစ လူငယ်လေး ဖြစ်ရမယ်၊
ထက်မြက်ရမယ် တော်ရမယ် ဇွဲရှိရမယ် သူဖြစ်ချင်တဲ့ ဘဝကို ရဲရဲ
ရင့်ရင့် ပြတ်ပြတ် သားသား ကြိုးစား ရုံးကန်နေတဲ့သူ ဖြစ်ရမယ်၊ သူ့မှာ
ဘာနောက်ခံမှ မရှိဘူး၊ ဆင်းရဲရမယ်၊ ရည်ရွယ်ချက် ကြီးမားရမယ်၊ အဲ့ဒီလို
လူငယ်လေး တစ်ယောက်ရဲ့ ကံကြမ္မာကို သဝဏ် ပြောင်းလဲသွားအောင် ဖန်တည်း
ပေးလိုက်ချင်တာ၊ သဝဏ်ကို သူ သိလိုက်စရာတောင် မလိုဘူး၊ သူ့အတွက်
အခွင့်အလမ်း လှေကားတစ်ခု ထောင်ပေးလိုက်ချင်တာ သဝဏ် ဆိုလိုချင်တဲ့
အဓိပ္ပါယ်ကို ဩ ပေါက်ရဲ့လား ”

“ လုံးဝ ပေါက်တယ် သဝဏ် ၊ သဝဏ်ဆီက အဲဒီ စကားမျိုးကို
ကြားလိုက်ရလို့ . . . ကိုယ်တကယ် ရှေ့ခံတောင် ရသွားတယ် ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ
သိလား ၊ ကိုယ့်မှာလည်း သဝဏ်နဲ့ တော်တော်တူတဲ့ အတွေးစိတ်ကူးမျိုး ရှိနေလို့ပါ ၊
. . ကိုယ့်စိတ်ကူးကို သဝဏ်က ထုတ်ပြောလိုက်သလိုပဲ . . .
ကိုယ်တော်တော်အံ့ဩသွားတယ် ၊ ဒါပေမယ့်လည်း အံ့ဩစရာတော့ မရှိပါဘူး ၊
ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ စိတ်ချင်း တိုက်ဆိုင် နီးစပ်မှုတွေ
ရှိနေခဲ့တာပဲ ၊ အဲဒီ တော့ ဆိုလိုတာက သဝဏ်က အမည်မသိ လျှို့ဝှက်စွာနဲ့
လူငယ်တစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်ပြီး သူဖြစ်ချင်တဲ့
ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တစ်ခုစီရောက်အောင် ဖြည့်ဆည်းပေးချင်တယ် ၊ အဲဒါပြီးမှ
ကိုယ့်ကိုလက်ထပ်ဖို့အထိ စဉ်းစားမယ် ၊ အဲဒီ လိုလား . . . ကောင်းပြီလေ ၊
ကိုယ့်ဘက်က စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့ စောင့်ရမှာပေါ့ ၊ ဒီလိုလုပ်မယ်လေ ၊
ကိုယ်ကလည်း သဝဏ်လိုပဲ လူငယ်တစ်ယောက်ကို စိတ်ကြိုက်ရွေးမယ် ၊ ကိုယ့်ရဲ့

စံတွေရဲ့တော့ ကိုက်ညီရမှာပေါ့ ၊ သူ့ကိုလည်း ကိုယ်ဖြစ်အောင်
မြှင့်တင်ပေးမယ်ဆိုရင်ကော ၊ ဒီကစားပွဲကလေးက လှမသွားဘူးလား ”

ဩ ပြောနေဟန်က အပေါ်ယံသဘောမျိုး မဟုတ်ဘဲ တကယ်ကို
စိတ်ပါလက်ပါပြောနေခြင်းမို့ သဝဏ် နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်ပဲ ပြုံးမိပါသည် ။ အဲဒါမျိုးဆို
အမြဲတမ်း တဖျတ်ဖျတ်ပြေးနေကာ ကွန့်မြူးတတ်လွန်းသော ရွှေဉာဏ်တော်က
ဆင့်ပွားစိတ်ကူးတွေ အစီအရီ ကရစပ် စီးဆင်းဖြာဝေလျက်ရှိသည် ။

“ အဲဒါထက် ပိုလှသွားမယ့်စိတ်ကူး အခုပဲ ကျွန်မ တွေးမိတယ် ဩ ၊
ပြောပြရမလား ”

သဝဏ်က အလုပ်တစ်ခုအတွက် သိပ်ကို စိတ်တက်ကြွ
ပြင်းပြထက်သန်လာတတ်ပြီဆိုလျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျွန်မ ဟု
အလေးအနက်ထားပြီး သုံးနေကျဖြစ်သည် ။

“ ပြောပါဦး ”

သူက ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ကိုင်ပြီး သဝဏ်မျက်လုံးတွေထဲ
စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ကာ စိတ်ဝင်တစားမေးပါ၏ ။

“ ကံကြမ္မာ ” ဆိုတာကို ကစားပွဲတစ်ခုလို ယူဆလိုက် မယ်ဆိုပါစို့ ၊
လူငယ်လေးနှစ်ယောက်ရဲ့ ကံကြမ္မာကို ကျွန်မတို့ကစားကြည့်ရအောင် ၊
ကျွန်မတို့ရဲ့လက်ထဲမှာ “ အခြေအနေ ကို ဖန်တီးခွင့် ” ဆိုတဲ့ အခွင့်အရေး
တစ်ခုတော့ ရှိရမှာပေါ့ ”

“ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဆုံစည်းခိုင်းဦးမှာလား ”

“ အတိအကျပဲ . . . ၊ လုံးဝ အဆက်အစပ်မရှိတဲ့
လူငယ်လေးနှစ်ယောက်ကို ကျွန်မတို့ရဲ့ လှည့်ကွက်တွေ ၊ ဖန်တီးမှုတွေနဲ့
ဆုံခိုင်းကြည့်မယ် ၊ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ . . . တကယ် တော်တဲ့သူတွေ . . .

ရည်ရွယ်ချက်လည်း မြင့်မားတဲ့သူ နှစ်ယောက် ... အခွင့်အလမ်းဆိုတဲ့
လှေကားထစ်တွေကို အပြိုင်အဆိုင်တက်နေတဲ့ သူ နှစ်ယောက် ၊ သူတို့နှစ်ယောက်
မတော်တဆ ဆုံမိတဲ့အခါ တစ်ယောက်ရှိနေမှုကို တစ်ယောက်က
သတိထားမိသွားတဲ့အခါ သူတို့နှလုံးသားချင်းရော စကားပြောမိကြမလား ၊ အဲဒီ မှာ
စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတဲ့ စိန်ခေါ်မှုကလေးတစ်ခု ထည့်လို့ရသေးတယ် ဩ ၊
ကျွန်မတို့ ကစားနေသူနှစ်ယောက်ရဲ့ အနိုင်အရှုံး အဆုံးအဖြတ်ပါထည့်မှ ...
ဒီကစားပွဲက ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းမှာပေါ့နော် ၊ ဟုတ်တယ်မှလား ”

“ ကိုယ် သဘောပေါက်တယ် သဝဏ် ၊ ပြောပါဦး အနိုင်အရှုံး
သတ်မှတ်ချက်ကို ... ”

သူ တကယ်ကို စိတ်ဝင်စားနေပြီ ၊

“ အဲဒီ နှစ်ယောက် ချစ်သူတွေဖြစ်သွားခဲ့ရင် ဩကို ကျွန်မ အမြန်ဆုံး
လက်ထက်မယ်လေ ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုရင်တော့ ... လက်ထက်ဖို့
အခွင့်အရေးကို သုံးနှစ် ဆိုင်းငံ့တာပေါ့ ”

“ အားပါး ၊ ရက်စက်လှချည်လားကွာ ၊ သုံးနှစ်ကြီးများတောင် ၊
ဘာမှန်းမသိတဲ့ ... တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လုံးဝအဆက်အစပ်မရှိတဲ့
လူနှစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ထဲကို အချစ်တွေကိုယ်စီ ထည့်ပေးဖို့ဆိုတာ လွယ်တဲ့
အလုပ်တစ်ခုမှ မဟုတ်တာ ”

“ အင်းလေ ... ၊ အဲဒါကိုက စိန်ခေါ်မှုတစ်ခုပေါ့ ၊ သိပ်လွယ်နေရင်
ဘယ်စိတ်လှုပ်ရှားဖို့ကောင်းတော့မလဲ ဩရဲ့ ၊ ခက်မှ ... ရင်ခုန်ဖို့ကောင်းတာ ”

“ ကိုယ် လူရွေးတဲ့အခါ အဲဒီ အချက်ကို သတိထားရမှာပေါ့ ၊
တော်ရုံတန်ရုံ မချစ်တတ်တဲ့ ဘုဂလန့်ဂွစာမျိုးတော့ ရွေးလို့မဖြစ်ဘူး ”

“ ကဲ ... ဒါဆိုရင် ... ဒီကစားပွဲကို ဩ သဘောတူပြီနော် ”

“စိန်လိုက် . . . ၊ သဝဏ်က မိန်းကလေးပဲရွေး ၊ ကိုယ်က
ယောက်ျားလေးကို ရွေးမယ် ”

“ ကောင်းပြီ ဩ ၊ နေ့လည်စာ အတူ သွားစားကြမလား ”

“ အဲဒါကို ခုပဲ ကိုယ်ပြောမလို့ ၊ ကိုယ် ဗိုက်အရမ်းဆာနေပြီ ”

သဝဏ်က သူ့ကို ချစ်မြတ်နိုးစွာ ပြုံးကြည့်နေလိုက်သည် ။

•••

အခန်း(၂)

“ ဘဝ ” ဆိုတာကို တိုက်ပွဲတစ်ခုလို ယူဆ
လိုက်မယ်ဆိုပါစို့ ။ လှုပ်ရှား ရုန်းကန်ကြိုးစား
နေရခြင်းဟာ သူမအတွက် အဓိပ္ပာယ် အရှိဆုံး
တိုက်ပွဲတစ်ခုပါပဲ ... သူမအတွက် အောင်မြင်
ခြင်းဆိုတာက တိုက်ပွဲရဲ့ ဆုလာဘ်ဖြစ်ပြီး
သူမ တိုက်နေရသော ရန်သူတွေကတော့
ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဓာတ်ကျခြင်း ... တစ်ခါတစ်ရံ
အခွင့်အလမ်း တွေပျောက်ဆုံးခြင်း ... အခက်
အခဲတွေ ... အနှောင့်အယှက်တွေ အတိုက်
အခိုက်တွေ မျှော်လင့်ချက်မဲ့သွားရလောက်
အောင်ဆိုးရွားသော ထိုးနှက်ချက်တွေ ... နေရာ
မရခြင်းတွေ ... မအောင်မြင်ခြင်းတွေပေါ့ ... ။
အဲဒီ ရန်သူတွေနှင့် နေ့စဉ်တိုက်ပွဲဝင်နေရသော
... သူမရဲ့ လက်ထဲမှာ ကိုင်စွဲထားသော
လက်နက်ကတော့ စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန် မာ
ကျောခြင်းနဲ့ ... ဘယ်တော့မှ အရှုံးမပေး ...
နောက်မဆုတ်ခြင်းပါပဲ ။

အခန်း(၂)

အထည်ချုပ်စက်ရုံထဲကနေ ပြန်ထွက်လာပြီဆိုလျှင် သူမတစ်ကိုယ်လုံး ကိုင်ရိုက်ထားတဲ့အတိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေပြီ ။ ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်မှာ ကြပ်ပိတ်တိုးနေသော လူအုပ်ကြီးထဲကနေ အလှအယက် တိုးဝင်ကာ အိမ်သို့ ပြန်ရမည် ။ အဲဒါ သူမအတွက် နေ့တိုင်း တိုက်ပွဲတစ်ခု ။ အိမ်သို့ တန်းမပြန်ဘဲ Net Cafe ဆိုင်မှာ တစ်ခါဝင်ပြီး တစ်နာရီစာလောက်တော့ အင်တာနက်သုံးချက်သေးသည် ။ တစ်နာရီအတွင်းမှာ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနှင့် ပတ်သက်သမျှ websites တွေမှာ ဝင်ကြည့် ၊ လိုအပ်တာတွေ ကူးယူပြီးမှ သူမအိမ်သို့ပြန်လေ့ရှိပါသည် ။ သူမ ဖြစ်ချင်တာက ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်လေ ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက သူမ ကစားလေ့ရှိကာ . . . စက္ကူလေးတွေမှာ ဒီဇိုင်းလှလှ အကျလေးတွေ ၊ ဂါဝန်လေးတွေဆွဲခြင်း တစ်မျိုးတည်းကိုသာ . . . မရိုးနိုင်အောင် ကစားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။ ကျောင်းမှာလည်း သူငယ်ချင်းတွေအတွက် . . . ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းတွေကို သူမက အခမဲ့ထုတ်ပေးနေကျ ။ ကျောင်းပြီးတော့ အလုပ်ဝင်တော့မယ်ဆိုတော့ . . . သူမ ဆက်တက်ချင်သော ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာ သင်တန်း ကျောင်းတွေ . . . ။ ဖေဖေနှင့်မေမေက ဘယ်လိုမှ ဆက်မထားနိုင်ခဲ့ ။ သူမ အောက်မှာ . . . ကျောင်းဆက်ထားဖို့ မောင်လေးနှင့် ညီမလေး ရှိသေးသည် ။ အဲဒီ တော့ သူမကပဲ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်နှင့် အနီးစပ်ဆုံးဖြစ်သည့် . . . အထည်ချုပ်စက်ရုံမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။ တခြားအလုပ်တွေဖြစ်သည့် စတိုးဆိုင်မှာ အရောင်းမန်နေဂျာတို့ . . . ရုံးအလုပ်တို့ရှိပေမယ့် . . . သူမ မလုပ်ချင် ။ ဒီပန်းတိုင်ကို ရောက်ချင်လျှင် ဒီလမ်းကနေပဲ လျှောက်ရမည်ဆိုတာ သူမ ရွေးချယ်ခဲ့ပြီးသား ။ ခရီးဘယ်လောက်ပဲဝေးဝေး . . . အဆက်မပြတ်လျှောက်နေရမှာက သူမ၏ တာဝန်ဖြစ်သည် ။ မေမေတို့ကတော့ ဘွဲ့ရပြီးဖြစ်ပါလျက် . . . အထည်ချုပ်စက်ရုံမှာ အလုပ်ဝင်နေတာကို . . . စိတ်တိုင်းမကျလှ ။ ဘာမှတိုးတက်ရာလမ်းမရှိဘူး . . .

ဟုယူဆကြသည်။ သူမကတော့ အဲဒီ လိုမထင်ပါ။ ပုံမှန်ချုပ်နေရသော ဒီဇိုင်းထုတ်ပြီးသား စနစ်တကျ cutting ဖြတ်ပြီးသား ဂါဝန်တွေ ၊ အကျ...တွေ ၊ စကတ်တွေကနေ . . . သူမအတွက် လေ့လာသင်ယူစရာတွေအများကြီး။ သူမက သူများတွေလို ချုပ်ခိုင်းသည့်အတိုင်း ပြီးလျှင် ပြီးရော ချုပ်နေတာမျိုးမဟုတ်။ ဒီဇိုင်းကိုလေ့လာသည်။ cutting ဘယ်လိုသွားသလဲဆိုတာတွေကို လေ့လာသင်ယူနေခြင်းဖြစ်သည်။

ပြီးတော့ သူမအတွက် အမြတ်က စက်ရုံမှာ ဖြတ်စညှပ်စ အတိုအထွာတွေ အများကြီး ပိုလျှံနေခြင်းကို အသုံးပြုနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ညှပ်စတွေကို ပြန်ချုပ်ဆက်ပြီး အထည်တစ်ခု ဖြစ်အောင် သူမစိတ်ကြိုက် ပုံဖော် ဒီဇိုင်းထွင်ပြီး အနည်းဆုံးတော့ အင်္ကျီ ကလေးတွေ ပြန်ချုပ်ပေးနိုင်သည်။ သူမဆီမှာ စိတ်တိုင်းကျ ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းတွေကို ဖိုင်နှင့် စနစ်တကျ တွဲထားရသည်။ တစ်ချိန်မှာ ဒီစက်ရုံမှာပဲ ဒီဇိုင်းနာ တစ်ယောက်၏ နေရာ ပေါ်မလာဘူးဟု ဘယ်သူ ပြောနိုင်မလဲ။ သူမက ပိုက်ဆံပေးစရာ မလိုသော မျှော်လင့်ချက်နှင့် အကုန်အကျ မများသော ပုံမှန်ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်း ကို တစ်နေ့ မပြတ်စေရအောင် အသုံးပြုပါသည်။

ထုံးစံအတိုင်း ဘတ်စ်ကားဂိတ်မှာ လူတွေ ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကား နေသည် ဖြစ်ရာ ဘတ်စ်ကားကလည်း တော်တော်နှင့် မလာနိုင်သေးသဖြင့် သူမ မတ်တပ်ရပ်လျက် သားကနေပဲ စာရွက်ကလေး တစ်ရွက်မှာ အင်္ကျီဒီဇိုင်း တစ်ခုကို စိတ်ကူးဉာဏ် ကွန့်မြူးလျက် ဆွဲနေခဲ့ရင်း ဘတ်စ်ကား စောင့်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။ တစ်ခုခုကို ဒီအတိုင်း ရပ်စောင့်နေမည့်အစား ကိုယ်စိတ်ဝင်စားတာ တစ်ခုခု ကို လုပ်ရင်း စောင့်နေတော့ စောင့်ရမှန်း မသိတော့သလို အလုပ်လည်း ပြီး ပါ သည်။ ဒီလို ညနေခင်းတွေမှာ ဘတ်စ်ကား စောင့်နေရင်း သူမရေးဆွဲဖြစ် ခဲ့သော အင်္ကျီ ဒီဇိုင်းတွေမှာ ဖိုင်နှင့် တစ်ထပ်ကြီးရယ်။ ဘတ်စ်ကား မလာခင် လှလှပပပြီး သွားခဲ့သော အင်္ကျီဒီဇိုင်း လှလှကလေးတွေကြောင့် သူမ၏ အိမ် အပြန် ခရီးတွေ

လှပခဲ့တာလည်း များပါပြီ။

အခွင့်အရေး တစ်ခုဟာ

မျက်လှည့်ပြ သလိုရောက်

တတ်လာတာမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။

တစ်ခါတစ်ရံမှာ ရုပ်ဖျက်ထားတတ်တဲ့

အဲဒီအခွင့်အရေးဟာ

ဆုံးရှုံးခြင်း ရှုံးနိမ့်ခြင်းဆိုတဲ့

ပုံစံမျိုးနဲ့လည်း

ကိုယ်ဆီကို

ရုပ်ဖျက်ပြီး ရောက်လာတတ်ပါတယ်။

သူမတို့၏ အထည်ချုပ်ဦးစီးမှု မမပန်းဝေက သူမကို အခန်းထဲသို့ တကူတက ခေါ်တွေ့ခဲ့သဖြင့် သူမမှာ ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် ရောက်သွားရသည်။ စိတ်ထဲမှာတော့ ကိုယ်ဘာများ အပြစ်လုပ်မိသလဲ အထည်ဖြစ်စေတွေကို ယူချုပ်နေလို့များ ခေါ်ပြောတာလား စသဖြင့် ရင်တမမ။ အခန်းထဲ ရောက်တော့ မမပန်းဝေက ချိုချိုသာသာ ပါပဲ။

“ နွေးအားမာန်က အင်္ကျီဒီဇိုင်းတွေ ထုတ်တာ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆို၊ ဒီဇိုင်းနာ လုပ်မှာလား၊ စက်ချုပ်စား မှာလား ”

တဲ့။ သူမ ခါးကလေးကို တည့်တည့်ထားလိုက်ကာ

“ ကျွန်မ က ဒီဇိုင်းနာပဲ လုပ်ချင်တာပါ မမ၊ အခြေအနေအရ စက်ချုပ်နေရပေမယ့် ဒီဇိုင်းနာ အိပ်မက်ကိုတော့ တရွေးသားမှ မလျှော့ပါဘူး၊ တစ်နေ့နေ့ ဖြစ်အောင်လုပ်မှာပါ၊ အခု ပိုက်ဆံ စုနေပါတယ်မမ၊ ဒီဇိုင်းနာ သင်တန်း တက်ဖို့ ပါ ”

“ ကောင်းပါတယ် ညီမရယ်၊ ကြိုးစားပါ။ လူဆိုတာ အခြေအနေ တစ်ခုမှာ ရပ်တန့်မနေပဲ အပြောင်အလဲတွေ အတွက် ပိုပြီး မြင့်မားရာ အတွက် အခွင့်အလမ်းတွေကို အဆက်မပြတ် ရှာဖွေနေရမှာပေါ့ ”

“ ဟုတ်ပါတယ် မမ၊ ကျွန်မလည်း နေ့တိုင်း ဒီဇိုင်းတစ်ခုနှစ်ခုတော့ ထုတ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပါတယ်၊ ဒီအလုပ်ကို အမြဲလုပ်နေမှ ဓားကို မှန်မှန်သွေးနေ သလို ကျွန်မရဲ့ ပင်ကိုယ် အရည်အသွေးတွေ ထက်မြက်လာမှာ လေ ဆင်းရဲတဲ့ သူတွေက သူများတွေထက် နှစ်ဆပိုကြိုးစား ရပါတယ် မမ၊ ဒါပေမယ့် ဘဝရည်မှန်းချက်ကိုတော့ အမြင့်ဆုံးလည်း မျှော်လင့်ခွင့် ရှိပါ တယ် ”

“ မှန်တယ် မှန်တယ်ညီမ၊ ဆက်ကြိုးစားပါ၊ မမ ညီမကို ခေါ်တွေ့ တာက ညီမရဲ့ ဒီဇိုင်းဆွဲထားတာတွေ အားလုံး မမဆီ ယူလာပေးလို့ ရမလား လို့ပါ၊ ဒီစက်ရုံအတွက် assistant designer တစ်ယောက် ခန့်ဖို့ရှိတယ်လို့ မမ ကြားထားလို့ ညီမရဲ့ လက်ရာတွေကို ကြည့်ပြီး အဆင့်မီရင် မမလှမ်းတင် ပေးမ လို့ပါ ”

“ အို တကယ်လား မမပန်း။ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ မမရယ်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ သာမန်စက်ချုပ် သမကလေး ဘဝကနေ assistant designer အဖြစ်ကိုသာ ဖြစ်ခွင့်ရမယ် ဆိုရင်တော့ ကျွန်မရဲ့ အိပ်မက် တကယ်ဖြစ်လာပြီပဲ အနက်ဖြန်ကျရင် ကျွန်မဆွဲထားတဲ့ ဒီဇိုင်းတွေ ဖိုင်တွေနဲ့ တွဲထားတာ ငါးဖိုင် လောက်ရှိတယ်မမ၊ ကျွန်မယူလာခဲ့မယ်လေ၊ အလုပ်လျှောက်မယ်ဆိုရင် C V တို့ဘာတို့ရော တင်ဖို့လိုသေးလား၊ အင်တာဗျူးတော့ ခေါ်မှာပေါ့နော် ”

သူမတစ်ကိုယ်လုံး ကြွတက်လာသလိုပင် ရင်ကလေးမတ် လာကာ မျက်လုံးကလေးတွေ အရောင်တဖျတ်ဖျတ် တောက်ပစွာဖြင့် တက်တက်ကြွကြွပြော မိသည်။

“ အဲ့ဒါတွေ မလိုသေးဘူး ညီမ၊ ညီမဒီဇိုင်းတွေကို မမကြည့်ပြီးမှ လျှောက်လွှာ တင်သင့်မတင်သင့် မမဆုံးဖြတ်မှာ ”

သူမရဲ့ ရင်ထဲ မချင့်မရဲကလေးတော့ ဖြစ်သွားပါ၏။ သူမ၏ အရည်အသွေး ကြိုးစားအားထုတ်မှု စိတ်အားထက်သန် ပြင်ပြမှုတွေဟာ ဘာဖြစ်လို့ အဆင့်မမီ ရမှာလည်း၊ ဒါပေမယ့်လည်း အထည်ချုပ်သမ ကလေးတွေ အများကြီးထဲကနေ သူမတစ်ယောက်ထဲကိုမှ ခေါ်ပြီး ဒီအခွင့်အရေးကို ပေးတာ ဆိုတော့လည်း ကျေးဇူးတင်စရာ ဖြစ်ပါသည်။ သူမကပဲ ဖြစ်ချင်စိတ်တွေ သိပ်များ နေတာပဲလား မသိ။ ထို့ကြောင့်လည်း စကားဆက် မရှည်တော့ပဲ

“ ဟုတ်ကဲ့ မမ၊ မနက်ဖြန် ကျွန်မရဲ့ ဒီဇိုင်းတွေ အားလုံး ယူလာပြီး ပြပုံ မယ် ”

ဟုသာ အဆုံးသတ်ပြီး ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ထွက် လာခဲ့ရသည်။ လူက လမ်းလျှောက်ရတာ မြေပြင်နှင့်ပင် မထိတော့ဘဲ လေထဲ တွင် လွင့်မျောနေသည့် အတိုင်း မျက်နှာကလေးက အထူးရွှင်လန်း တက်ကြွစွာ။ သူငယ်ချင်းတွေကတောင် ရိပ်မိပါသည်။

“ မိန်းမ မျက်နှာကိုက မှီပွင့်ကြီးကြီး ရထားတဲ့ မျက်နှာနဲ့၊ ဘာတွေ ဒီလောက် တက်ကြွနေတာလဲ ”

တဲ့၊ ဘာမှ မသေချာ မရေရာ သေးသည်မို့ သူမ ဘာမှ မပြောဖြစ်သေးပါ။ ရင်ကလေးက တလှုပ်လှုပ်နှင့် ကြွကြွရွရွ ကခုန်နေသလိုမျိုး။ စိတ်ကူးတွေထဲမှာ လူက လွင့်မျောနေမိသည်။ Assistant Designer တဲ့ ။ ဒီနာမည်ကလေးက ခံစားရတာ အရသာ ရှိလိုက်တာ ။ ဒီဇိုင်းနာ ဆိုတဲ့ဘဝကို စိတ်ကူယဉ်ခဲ့မိတာ ဘယ်လောက်တောင် ကြာခဲ့ပြီလဲ။ အပျော်ရွှင်ဆုံး ရင်အခုန် ရဆုံး မျှော်လင့်ချက်ကတော့ သူမ စိတ်ကူဉာဏ် ကွန့်မြူးပြီး ရေးဆွဲလိုက် သော ဒီဇိုင်းတွေသည် ပုံကျ သေသပ်လှပသော အင်္ကျီ ဂါဝန်ကလေးတွေ အဖြစ် ဈေးကွက်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာမည့်အခါ မိန်းကလေးတွေ ထိုဖက်ရှင် ဒီဇိုင်းကို ဝတ်ဆင်သည့်အခါ ရရှိမည့် သူမ၏ ပီတိတွေပါ။ ထိုနေ့ကလေးသည်

နေ့ပေါင်းများစွာထက် သူမအဖို့ အဓိပ္ပါယ်ရှိစွာ ခမ်းနားလှပလာခဲ့သည်။ ဒါတောင် အလုပ်က ဘယ်ဆီနေမှန်း မသိသေး။ မျှော်လင့်ချက်ကလေး ခပ်ရေးရေး လင်းပွင့်ရုံ။

နောက်တစ်နေ့မှာ ဖိုင်တွဲတွေ ငါးခုလုံး မမပန်းဝေ လက်ထဲသို့ သူမ ထည့်ပေးခဲ့ပါသည်။

“ အိုကေ ညီမလေး၊ ထူးခြားရင် အကြောင်း ပြန်မယ်နော် ”

ဟုသာ မမပန်းက ပြောခဲ့ပေမယ့် ထိုနေ့က စပြီး နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ထူးခြားမည့် သီတင်းကို မျှော်လင့်ရတာ အမော။ အလုပ်တွေ ကြိုးစားလုပ် နေရင်း ဘယ်အချိန်များ မမပန်း ခေါ်တွေ့မလဲ ဆိုတာကို နားစွင့်နေခဲ့မိ သည်မှာ တစ်ရက်ပြီး တစ်ရက်ပါ။ ဘာမှ မထူးခြားသည့်အပြင် တစ်နေ့မှာ တော့ သတင်းဆိုးတစ်ခု ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ အထည်ချုပ်စက်ရုံ အလုပ်သမား တွေ ထဲက လူလျှော့သည့် စာရင်းထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဲ့ဒီအထဲမှာ သူမအမည်လည်း ပါလာခဲ့သည်။ ချက်ချင်းတော့ သူမ နားမလည်နိုင်။ သူမ ဘက်က ဒီလောက်ကြိုးစား နေပါလျက် ဘာကြောင့်များ အလုပ်သမား လျှော့သည့်စာရင်းထဲမှာ သူမ ပါခဲ့ရပါသလဲ။ အလုပ်မရှိတော့ဘူး ဆိုသည့် စိတ်ထိခိုက်မှုထက် သူမ၏ တန်ဖိုးကို အသိအမှတ် မပြုခြင်းဆိုသည့် မခံချင် စိတ်က ပိုပါသည်။ လူတစ်ယောက်ဟာ ဆင်းရဲနိမ့်ပါး တာနှင့်ပဲ သူတစ်ပါး ဆုံးဖြတ်ချက် အောက်မှာ အသာငုံခံ လည်စင်းလိုက်ရ တော့မှာလား ။ လူတိုင်းမှာ သူနှင့် ထိပ်တန်တဲ့ တန်ဖိုးနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိသည်ဆိုတာကို အလုပ်ရှင်တွေ ထည့်မတွေး တော့ဘူးလား ။ မာနနှင့် မခံချင်စိတ်ကြောင့် သူမ သတ္တိဖြင့် ရဲရင့် လာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ချက်ချင်းပဲ ဦးစီးမှူး မမပန်းဝေ အခန်းကို တံခါး သွားခေါက်ပြီး ဝင်ခွင့်တောင်း ခဲ့သည်။ မမပန်းရဲ့ မျက်နှာကတော့ ချိုချိုရွှင်ရွှင်ပါ ပဲ။

“ လာ ညီမ၊ မမလည်း စိတ်မကောင်းပါဘူးကွယ်၊ မမတတ်နိုင် သမျှတော့ လူလျှော့တဲ့အထဲမှာ ညီမ မပါအောင် ကာကွယ်ခဲ့ပါသေးတယ်၊ ခုတလော

အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း တွေကလည်း မျှော်မှန်းသလောက် အဆင် မပြေဘူးလေ၊
အမြတ်ထက် အရှုံးပေါ်နေတာမို့ အလုပ်သမားတွေ လျှော့ရတာ ပါလို့ ပြောတာပဲ၊
မမတောင် ကံကောင်းလို့ မပါတာပါ၊ ညီမက တော်တဲ့သူ တစ်ယောက်ပါကွယ်၊
ညီမအတွက် အလုပ်မရှားပါဘူး ကြိုးစားပါနော် ”

ဟု စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေဟန်ဖြင့် မမပန်းက ပြောသည်။

“ ကျွန်မရဲ့ ဒီဇိုင်းတွေ ဘယ်လိုအခြေအနေ ရှိလဲဟင် မမ ”

“ မမသူတို့ကို ပြကြည့်ပါသေးတယ်၊ သူတို့ စိတ်မဝင်စား ပါဘူး ညီမ ”

သူမရင်ထဲ အောင့်မျက်မျက် ဖြစ်သွားကာ နှုတ်ခမ်းကလေး
ကိုက်မိသည်။

“ အဲဒါဆိုရင် ကျွန်မရဲ့ ဖိုင်တွေ ပြန်ပေးပါ မမရယ်၊ အဲဒါတွေက ကျွန်မရဲ့
မျှော်လင့်ချက် အသက်တွေမို့ပါ ”

“ အဲဒါပြောမလို့ ညီမရယ်၊ မမညီမကို အားနာလွန်းလို့
ပြောမထွက်လွန်းလို့ မပြောရသေးတာ၊ ညီမကို ပြန်ပေးဖို့အတွက် ညီမရဲ့ ဖိုင်တွေ
ပြန်ယူလာတဲ့ နေ့က မမ တက္ကစီနဲ့ လာခဲ့တာလေ၊ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
သတိလက်လွတ် ဖြစ်သွားမှန်း မသိဘူး ၊ အဲဒီ တက္ကစီပေါ် ပါသွားခဲ့တာကို
ညနေလောက်မှ သိတယ်။ တက္ကစီ သမားကလည်း ပြန်လာမပေးဘူး ညီမရယ် ”

ရုတ်တရက် နှလုံးသားကို ဆွဲထုတ်ခံ လိုက်ရသလို သူမရင်ထဲ မိုက်ခနဲ
ပြာဝေသွားကာ ဗြုန်းခနဲ ဒူးညွတ်ခွေကျ သွားခဲ့တာကိုပဲ နောက်ဆုံး
မှတ်မိတော့သည်။

သူမ သတိရလာတော့ စက်ရုံ၏ ဆေးခန်းကလေးထဲမှာ။ မငိုဘဲ
မျက်ရည်တွေ ပြည့်လျှ မီးကျ နေခဲ့သည်။ အံတင်းတင်း ကြိတ်ထားမိကာ
လက်သီးနှစ်ဘက်သာ တင်းတင်း ဆုပ်ထားခဲ့မိသည်။ စကားပြောဖို့ ဆိုတာ

အင်အားကို မရှိတော့။ သူမ အဲ့ဒီလောက်တောင်ပဲ ကံဆိုးရသလားဟု စိတ်ထိခိုက် နာကျင် မိသည်။ မမပန်းကိုလည်း အပြစ်မတင်မိ။ သူလည်း တမင်သက်သက် ဖြစ်စေချင်ခဲ့သည်မှ မဟုတ်တာ။ မတော်တဆ ဆိုတာ လူတိုင်း ဖြစ်ခွင့်ရှိတာပဲ သို့ပေမယ့် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး၊ တစ်နေ့မပြတ် ရေးဆွဲထားခဲ့သော ဒီဇိုင်းတွေကို မျက်လုံးထဲ ပြန်မြင်ယောင် မိသည်နှင့် ရှုံးမတတ် ခံစားရပါသည်။ ဒါနဲ့ပဲ အဆုံးသတ်လိုက် ရမှာလား။ လက်မြှောက်ပေး လိုက်ရမှာလား။ နီးပါ။ သူမက ကျချင်ချင် စိတ်ဓါတ်ကို မရမက ပြန်ဆွဲတင်သည်။ စာရွက်ပေါ်က ဒီဇိုင်းတွေသာ ပျောက်ဆုံးချင် ပျောက်ဆုံးမယ် သူမ၏ ဦးနှောက် အတွေးအခေါ် စိတ်ကူးဉာဏ် ကွန့်မြူးမှုတွေကိုတော့ ဘယ်တော့မှ ပျောက်ဆုံးမခံနိုင်ပါ။ မှတ်မိသလောက် သူမပြန်ရေးဆွဲ ဖို့သာ စိတ်ကူးရသည်။

အလုပ်လည်း မရှိတော့ပြီမို့ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ မေမေ့ကို အလုပ် မရှိတော့ကြောင်း ပြောပြတော့ မေမေက ဝမ်းမနည်းပါ။

“ သမီးရယ် သမီးက ဘွဲ့ရပြီးသားပါ။ သမီးအရည်အချင်းနဲ့ ဒီစက်ချုပ် သမ အလုပ်ထက် ပိုသာတဲ့ အလုပ်တွေ ရှာနိုင်ပါတယ်။ ဝမ်းနည်းမနေနဲ့ သမီးကောင်းဖို့ ဖြစ်တာ၊ ဒီဇိုင်းနာ အိပ်မက် ဆိုတာကြီးကို လွှတ်ပစ်လိုက်ပါတော့ သမီးရယ်၊ လက်တွေ့ကျကျ အလုပ်တစ်ခုသာ ရှာ ပါ။ ”

ဟု ဆိုပါသည်။ သူမက ခေါင်းမာ ဇွဲကောင်းသော မျက်လုံး ကလေးတွေနှင့် မေမေ့ကိုသာ ကြည့်နေခဲ့သည်။ သူမ၏ ပြင်ပြထက်သန်သော ဆန္ဒကို မေမေ ဘယ်တော့မှ နားလည်မည် မထင်ပါ။

“ သမီးကို တစ်ပတ်လောက် အချိန်ပေးပါ မေမေ၊ တစ်ပတ်လောက်နေရင် သမီး အလုပ်သစ် ထပ်ရှာပါ့မယ်၊ ဒီတစ်ပတ်တော့ သမီး အခန်းအောင်း နေပါ ရစေ ”

ဟု မေမေ့ကို ခွင့်တောင်ကာ သူမ အခန်းလေးထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ A4

စာရွက်တွေ တစ်ထပ်ကြီးဆွဲယူကာ ဖိုင်ငါးဖိုင်ထဲမှ မှတ်မိစွဲမြဲ အလွတ်ရနေသော ဒီဇိုင်းများကို တစ်ရွက်ချင်း ခပ်သွက်သွက် ပြန်ရေးဆွဲနေမိသည်။ သူမမှာ ထူးခြားတာက photographic မှတ်ဉာဏ်မျိုး ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဓါတ်ပုံရိုက်ယူထားသလို စွဲမြဲထင်ရှားနေသော မှတ်ဉာဏ်မျိုး ဖြစ်သည်။ အားအားရှိ မကြာခဏ ဖွင့်ဖွင့်ကြည့်နေ တာကြောင့်လည်း ပါပါလိမ့်မည်။ ဒီဇိုင်းတော်တော်များများကို စွဲစွဲမြဲမြဲ မဗတ်မိနေခဲ့သည်။ ဒီမှတ်ဉာဏ်ကို ဘယ်သူမှ ခိုးယူလို့ မရဘူးလေ။ တစ်ပတ်လုံးလုံး အခန်းအောင်းကာ ကိုယ်ထုတ်ထားသမျှ ဒီဇိုင်းတွေ မှတ်မိသမျှ ပြန်ဆွဲဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သဖြင့် အလုပ်ပြုတ်လာခဲ့ခြင်း အပေါ်မှာ ရော ဒီဇိုင်းဖိုင်တွေ ပျောက်သွားခြင်း အပေါ်မှာပါ ထိထိခိုက်ခိုက်ကြီး ခံစားရခြင်း မရှိတော့ပါ။ အဲဒါက နွေးအားမာန်ရဲ့ သင်္ကေတ ဖြစ်ပါသည်။

•••

အခန်း(၃)

ဘယ်အရာကိုမဆို အလွယ်တကူ အရှုံး မပေးတတ်တာ၊
လဲကျတိုင်းအလိုလို

ပြန်ထနေတတ်တာကိုက အောင်မြင်
နေသူတွေရဲ့ အကျင့်စရိုက်တစ်ခုလေ။
သူတို့က ဒီတံခါးပေါက် ပိတ်သွားရင်
နောက်ထပ် တံခါးတစ်ပေါက်ကို ရှာဖွေတတ်ကြတယ်။ အဲဒီ စရိုက်
ကြောင့်ပဲ . . . သူအောင်မြင်မှာကို ကျွန်မ
100% ယုံကြည်စိတ်ချသွားမိတာ။

အခန်း - ၃

သဝဏ္ဏ ရုံးခန်းကလေးထဲမှာပဲ ဩနှင့် ပြန်ဆုံတော့ သဝဏ္ဏက
ကျေနပ်သော အပြုံးကလေးနှင့် ဩကို သဝဏ္ဏ ရွေးချယ်ခဲ့သော စ၍ ပြောခဲ့ သည်။

“ အဲဒီ မိန်းကလေးကို ကျွန်မရွေးချယ်လိုက်တယ် ဩ၊ ပထမဆုံး သူ့ကို
စပြီး သတိထားမိတာက ကျွန်မတို့ စက်ရုံထိပ်က ဘတ်စ်ကား မှတ်တိုင်မှာပေါ့၊
ကျွန်မက စက်ရုံထဲကနေ ပြန်အလာ ဘတ်စ်ကားဂိတ်မှာ သူ့မျက်နှာကလေး ကို
စတွေ့လိုက်တာ၊ ရုပ်ရည်ကလေးက သန့်ပြန့် ကြည်လင်ပြီး သနားကမား သန့်သန့်
ပြန့်ပြန့် ကလေးရယ်၊ လူအုပ်ကြီးထဲမှာ ကို သူ့မျက်နှာကလေးက
ထင်းလင်းပြီးထွက်နေတာကို သတိထားမိလိုက်တယ်၊ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်တာနဲ့
တော်မယ့် ထက်မြက်မယ့် personality က ထင်ရှားနေတယ်။ သူက မတ်တပ်ရပ်ရင်း

စာရွက် တစ်ခုခုမှာ တစ်ခုခုကို စိတ်ဝင်တစား ရေးခြစ်နေတာ။ သာမန် အပျော် ပန်းချီဆွဲနေ တာမျိုးလည်း ဟုတ်ပုံမရဘူး။ တကယ့်ကို နက်နက်နဲနဲ အာရုံစိုက်ပြီး စူးစူးနစ်နစ် ဈာန်ဝင်စားနေတဲ့ ဟန်မျိုးမို့ ကျွန်မကို ညှို့ခေါ်လိုက်သလိုပဲ။ အဲဒါနဲ့ ခတ်လှမ်းလှမ်းမှာ ကားကိုရပ်ခဲ့ပြီး အဲဒီ ဘတ်စ် မှတ်တိုင်ဆီ လမ်းလျှောက်ပြီး သူ့အနားသွားရပ်ပြီး လေ့လာခဲ့တာ အလုပ်သမားတွေ ကျွန်မကို မမှတ်မိပါဘူး။ သိချင်မှလည်း သိမှာပါ။ ထားပါတော့ သူက ကျွန်မသဘောမှာ လာရပ်တာကိုလည်း သတိမထားမိဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးကို မေ့လျော့နေ တာမျိုးပါ။ သူ့ဘာဆွဲနေခဲ့သလဲ သိလားဟင် ဩ။ အဲဒါကို မြင်မြင်ချင်း ကျွန်မ မျက်ခုံးတွေတောင် ပင့်တက်သွားခဲ့တယ်။ သူ့ဆွဲနေခဲ့တာက Dress တစ်ထည်ရဲ့ ဒီဇိုင်း၊ ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်လုံးနဲ့မို့ ကျွန်မ ချက်ချင်း impressed ဖြစ်ခဲ့တယ်။ သူ့ဆွဲနေဟန်က စနစ်တကျ သင်ယူထားခြင်းတော့ မရှိဘူး။ ဒါပေ မယ့် စူးစူး စိုက်စိုက် အာရုံဝင်စားပြီး လေ့လာနေမှန်းတော့ သိသာတယ်။ ဆွဲနေတဲ့ လက်ရာက အင်မတန် talent ရှိတဲ့လက်ရာမှန်း ကျွန်မ အတွေ့အကြုံအရ ကျွန်မ သိတယ်လေ။ ဒီလက်ရာမျိုးကိုသာ စနစ်တကျ သင်ကြားပေးလိုက်မယ် ဆိုရင် တော်တော်ဖြစ်ထွန်းနိုင်မယ့် ပါရမီမျိုး သူ့မှာရှိတယ် ဩ ”

ဩ က သူပြောသမျှကို စိတ်ဝင်တစား စူးစူး စိုက်စိုက် နားထောင်နေ ခဲ့၏ ။

“ ဘတ်စ် ကားမလာခင် အချိန်အထိ သူ့ဆွဲနေတဲ့ ဒီဇိုင်းကို အသေးစိတ် အနုစိတ် ကလေးတွေ သေချာ ချယ်မှုန်းနေခဲ့တာက စိတ်ဝင်စားစရာ ဩရဲ့။ သူ့ရင်ဘတ်မှာ Name Plate ကလေးရှိတာနဲ့ ကျွန်မ နာမည်လေးကို မှတ်ထားလိုက်တယ်။ နွေးအားမာန်တဲ့ နာမည်ကလေးကအစ ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်နော် အဲဒါနဲ့ သူ့အကြောင်းကို တောက်လျှောက် စုံစမ်းကြည့်လိုက်တယ်။ ထင်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ အင်မတန် ရည်မှန်းချက် ပြင်ထန်တဲ့ မိန်းကလေး၊ သူ ဖြစ်ချင်တာကို ပံ့ပိုး မြေတောင်မြှောက်ပေးဖို့ သူ့မိဘက

မတတ်နိုင်ဘူး သူက ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက် ဖြစ်ချင်တာ အဲဒီအတွက်
အထည်ချုပ်စက်ရုံမှာ အချုပ်ဝန်ထမ်း အဖြစ်နဲ့ အလုပ်ဝင်နေတာ
သူ့အကြောင်းလေးတွေ သိခွင့်ရတာ အရမ်း စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတယ်။ ဒါနဲ့
စက်ရုံ ဦးစီးမှူးကနေ တဆင့် မလိုမဲ့တပတ် လုပ်ပြီး သူ့လက်ရာဒီဇိုင်းတွေ
တောင်းကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်မ တော်တော် ဖျားသွားပါတယ်။ တကယ့် ပတ္တမြား
စစ်စစ် အသွေးကောင်းကလေး နွံနစ်နေရှာ တာ လို့ ခံစားရတယ်။
သူ့စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေ တော်တော်ကောင်းတယ်။ ဩရဲ့။ Fashion taste
အပြည့်ရှိတယ်။ Creative ဖြစ်တယ်။ Artistic အရမ်းဖြစ် တယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်မသူ့ကို
စမ်းသပ်မှုလေးတွေ စခဲ့တယ်။ သူဟာ ရှုံးနိမ့်မှုကို ဘယ်လိုရင်ဆိုင်သလဲ
အလွယ်တကူ စိတ်ဓါတ်ကျတတ်သလား လဲကျတဲ့အခါ ပြန်ထ နိုင်တဲ့လူလားပေါ့
အရှိုက်ကို ထိုးလိုက်သလိုမျိုး ခပ်ပြင်းပြင်း လော ကခံ တစ်ခုနဲ့ သူ့ကို
စမ်းသပ်လိုက်တာ ဘယ်လိုလဲ သိလား ”

“ စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတယ် သဝဏ် ဆက်ပြော ”

ဩကို ကြည့်လိုက်ရုံနဲ့ သူ တကယ် စိတ်ဝင်စား နေခဲ့ပြီး သဝဏ် ကို
တက်တက် ကြွကြွ ပြန်ပြောပါသည်။

“ သူ့ကို အလုပ်ပြုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ သူ့ ဒီဇိုင်းဖိုင်ကို ပျောက်သွားတဲ့
အကြောင်း ပြောခိုင်းလိုက်တယ်။ ဦးစီးမှူး ပန်းဝေဝေက သဝဏ် သူငယ်ချင်းလေ
သူ့ကို အရိပ်အမြွက်လောက်ပဲ ပြောထားပြီး ကျွန်မမှန်း လုံးဝ မသိစေ ရအောင်
နှုတ်ပိတ်ထားလိုက်တယ်။ ကောင်မလေး တော်တော် သနားဖို့ကောင်း တယ် သိလား
ဩ၊ collapse တောင် ဖြစ်သွားခဲ့တယ်တဲ့။ တစ်ပတ်တိတိ သူ့ကို စောင့်ကြည့်တယ်။
သူ ဘာလုပ်မလဲ ဘယ်လိုတုန့်ပြန်မလဲ ဆိုတာ သိချင်လို့ ပါ။ လူလွတ်ပြီး
စုံစမ်းကြည့်ရတာ ပေါ့ ဩ၊ သူ့ရဲ့ တုန့်ပြန်မှုက တစ်ပတ်လုံးလုံး ပျောက်သွားခဲ့တဲ့
သူ့ဒီဇိုင်းတွေကို ပြန်ဆွဲနေခဲ့သတဲ့ ၊ ကျွန်မ သူ့ကို တော်တော် လေးစားသွားခဲ့ပါတယ်။
သူ အရှုံးမပေးချင်ဘူး လဲကျတာကိုတောင် အားယူပြီး အလိုလို ပြန်ထတတ်တဲ့

လူစားမျိုး စိတ်ဓါတ် မကျတတ်ဘူး ဘယ်အရာကိုမဆို အလွယ်တကူ အရှုံးမပေးတတ်တာ လဲကျတိုင်း အလိုလို ပြန်ထတတ်တာ ကိုက အောင်မြင်တဲ့ သူတွေရဲ့ အကျင့်စရိုက် တစ်ခုလေ သူတို့က ဒီတံခါးပေါက် ပိတ်သွားရင် နောက်ထပ် တံခါး တစ်ပေါက်ကို ရှာဖွေတတ်ကြတယ် အဲ့ဒီ စရိုက်ကြောင့်ပဲ သူအောင်မြင်မှာ ကို ကျွန်မ 100% ယုံကြည်စိတ်ချ သွားမိ တာ ဒါသူ့အတွက် သူ့အတွက် ပထမဆုံး လေ့ကျင့်ထမ်း တစ်ဆင့်ပေါ့ ”

သဝဏ်က ဩရှေ့သို့ ကျောင်းဝင်ခွင့် အသိအမှတ်ပြု မှတ်တမ်း စာရွက်ကလေးကို ချပြလိုက်သည်။ မြန်မာပြည်မှာ နာမည်အကြီးဆုံး ဒီဇိုင်းနာ သင်တန်းကျောင်းမှာ တက်ခွင့်ရဖို့ သဝဏ် လျှောက်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သဝဏ်နာမည်ကိုတော့ လုံးဝ မြှုပ်ထားခဲ့ပါသည်။

“ အဲ့ဒီကျောင်းကနေ ဒီပလိုမာ တစ်ခုရမယ်၊ ပြီးရင်သူ့ကို စင်္ကာပူမှာရှိတဲ့ ကျွန်မတက်ခဲ့တဲ့ ဒီဇိုင်းနာကျောင်းမှာ ဆက်ထားပေးမယ်၊ သူ့အတွက် ပညာပြည့်စုံ လာပြီ ဆိုတဲ့အခါမှာ ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်အဖြစ် သူ့ဘာသာသူ လွတ်လွတ် လပ်လပ် ရပ်တည် ရှင်သန်ခွင့် ရသည့်အထိ ကျွန်မ ပံ့ပိုးပေးသွားမယ်၊ ကျွန်မရဲ့ လက်အောက်မှာ သူ့ကို မလုပ်စေရဘူး၊ ကျွန်မရဲ့ အငွေအသက် လွှမ်းမိုးမှု လုံးဝ မရှိစေရဘူး၊ သူ့မှာ ကိုယ်ပိုင် အရည်အသွေးတွေနဲ့ ပြည့်စုံနေရမယ် ၊ သူ့ဆီ ကနေ ကျွန်မ ဘာကိုမှ ပြန်မမျှော်လင့်ဘူး၊ ကျွန်မကိုတောင် သူ လုံးဝမသိ စေရဘူးလို့ စိတ်ကူထားတယ် ”

“ ကောင်းတယ် သဝဏ်၊ သဝဏ်လူရွေးတာ မှန်ပါတယ်၊ ကိုယ်လည်း ကောင်လေး တစ်ယောက်ကို ရွေးထားတယ်၊ ကိုယ်ပြောပြမယ်လေ ”

ဩက သူ ရွေးချယ်ခဲ့သော သူငယ်လေးအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် ပြောပြခဲ့သည်။

“ ရိုးသားဖြူစင်မှုဟာ

လူမှုဆက်ဆံရေးမှာ

အင်အား အရှိဆုံး

ဆွဲဆောင်မှု တစ်ခုပါ ”

နွေဥပြာ အဲ့ဒီကောင်းလေးကို စပြီးတွေ့ခဲ့တာက သူ့ရဲ့ Cyberzone net cafe ၏ ရန်ကင်းဆိုင်ခွဲ တစ်ခုမှာ ဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည် အနှံ့မှာ သူ့ရဲ့ Cyberzone net cafe ဆယ့်ငါးဆိုင် ဖွင့်ထားခဲ့သည်။ မြို့တစ်မြို့ရဲ့ အချက်အချာ ကျကျ နေရာကောင်းကို ရွေးချယ်ပြီး ဆိုင်အပြင်အဆင် သပ်သပ်ရပ်ရပ် Connection ကောင်းကောင်း ဝန်ဆောင်မှု အဆင့်အတန်း မြင့်မြင့် ပေးထားနိုင်သဖြင့် သူ ဆိုင်တွေက အောင်မြင်မှု ရှိမြဲဖြစ်သည်။ တချို့ နေရာကျယ်ဝန်းသော ဆိုင်တွေ မှာဆိုရင် Snack bar ကလေးတွေ Restaurant အသေးစား ကလေးတွေပါ ထည့်သွင်းပြင်ဆင် ပေးထားသည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း IT ခေတ်မှာ နည်းပညာ တိုးတက်မှုတွေ ဆက်သွယ်မှု ကွန်ရက်တွေ၊ ကမ္ဘာတလွှားရှိ ဝက်ဆိုက်တွေ Online ပညာ သင်မှုတွေကို အစစအရာရာ စိတ်ဝင်တစား လေ့လာ သင်ယူနေသူ တစ်ယောက်မို့ ခေတ်လူငယ် တွေကိုလည်း ထို အခွင့်အရေးတွေ မျှဝေပေး ချင်တာက သူ့ရဲ့ အဓိက စေတနာ ရည်ရွယ်ချက် တစ်ခုဖြစ်သည်။

ရင်ကင်း ဆိုင်ခွဲမှာ သူကိုယ်တိုင် ပိုင်ရှင်တစ်ယောက် ပုံစံမျိုး မဟုတ်ဘဲ Customer တစ်ယောက်လို မသိမသာ သွားထိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ့ကို Cyberzone net cafe ဆိုင်တွေ၏ ပိုင်ရှင်မှန်း အခြေခံ ဝန်ထမ်းများက အလွယ်တကူ မသိနိုင်ကြပေ။ သူကလည်း သူ့ရဲ့ ဆိုင်ခွဲတွေဆီ သွားတိုင်း ပိုင်ရှင်တစ်ယောက်လို ဘယ်တော့မှ မသွားပဲ ခေတ်လူငယ် တစ်ယောက်လို ဝတ်စား ဆင်ယင်ပြီး ပေါ့ပေါ့ ပါးပါး သွားလေ့လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆိုင်ရဲ့ လည်ပတ်မှု အခြေအနေ ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ ဝန်ဆောင်မှု ဆက်ဆံရေး customer တွေရဲ့ ကျေနပ် နှစ်သိမ့်မှု အဲ့ဒါတွေကို သူတစ်ပါး၏ တဆင့်စကားကနေ မယူဘဲ သူကိုယ်တိုင်ပဲ ဆင်းပြီး

အသေးစိတ် လေ့လာ စစ်ဆေးတတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဝန်ထမ်းတွေ ဘယ်လောက် ရိုးသား နိုးကြားမှု ရှိသလဲ အလုပ်အပေါ် စိတ်ဝင်စားမှု ရှိသလဲ ဆိုတာကို သိနိုင်ဖို့အတွက် အသေးစား စမ်းသပ်မှု ကလေးတွေ စစ်ဆေးမှု ကလေးတွေ ပဟေဠိ ကလေးတွေ လုပ်ရတာ ကို သူ့အလွန် သဘောကျပါသည်။

အဲဒါကြောင့်လည်း ရင်ကင်းဆိုင်ခွဲဆီက “ ဇွဲနေသန် ” ဆိုသော ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို သူ စိတ်ဝင်တစား ရှာဖွေ တွေ့ရှိ ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပထမဆုံး သူ အဲဒီ ကောင်လေးဆီမှာ သတိမထားမိဘဲ မနေနိုင်သည်က ရိုးသား ဖြူစင်လွန်းသော အပြစ်ကင်းလွန်းသော မျက်နှာကလေး ဖြစ်သည်။ မျက်နှာ ကလေးက ကြည်လင်လတ်ဆတ် နေကာ မျက်လုံးများက နက်မှောင်တောက်ပပြီး အတော် အင်အားရှိသည်။ Parsonality ကိုကြည့်လိုက်ရုံနှင့် ဉာဏ်ပညာ ထက်မြင် ပါးနပ်မည့် ရုပ်ရည်မျိုးမို့ သူ သတိထားမိခြင်း ဖြစ်၏ ကိုယ်ဟန် အမှုအရာ ကလည်း သွက်သွက် လက်လက် ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ် ရှိပါသည်။ သူ့အလုပ်ထဲမှာ သူ စိတ်ဝင်တစား ရှိသည်။

သူက တစ်နေရာစာ ရွေးချယ် နေရာယူလိုက်ပြီး အဲဒီကောင်လေး ကိုဘဲ ရွေးခေါ်လိုက်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆိုင်ထဲရှိ Customers တွေ တော်တော် များများက အဲဒီကောင်လေးကိုပဲ ဦးတည်ပြီး အားကိုးတကြီးခေါ်ကာ အကူအညီ တောင်းနေကြတာကို သူ တွေ့နေရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဝန်ထမ်း အချင်းချင်းတောင် သူ့ကိုပဲ တိုင်တည် မေးမြန်း နေကြသောကြောင့် သူ့ကြည့်ရတာ တော်တော် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာပုံ ဟန်ရှိသည်။ ဟိုစားပွဲ ပြေးလိုက် ဒီစားပွဲပြေးလိုက် busy bee ကလေးလို အလုပ်သိပ်များသည့် တိုင် သူ့မျက်နှာကလေးမှာ ငြိုငြင်ရိပ် တစ်ချက်ကလေးမှ မပေါ်ဘဲ အမြဲ ပြုံးရွှင်တက်ကြွ ထက်သန်နေတတ်သည်။ သူ သတိထားမိသလောက် များသော အားဖြင့် websites တွေ ကူရှာပေးခြင်းမျိုး download လုပ်တာ၊ scan ဖတ်ပေးတာ၊ print out ထုတ်ပေးတာတွေကို ကျွမ်းကျင် ဖျတ်လတ်စွာ သူ ကူညီပေးတတ်သည်။

“ ညီလေးရေ ကိုယ့်ကို တစ်ခုလောက် ကူညီပေးပါကွာ ”

သူက လှမ်းခေါ်လိုက်တော့ ကောင်လေးက ချိုသာ သွက်လက်စွာ ပြေးလာသည်။

“ ဘာကူညီပေး ရမလဲ အစ်ကို ”

သူ့ရင်ဘတ်မှာ name plate ကလေးတတ်ထားတာမို့ သူ ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့ “ ဇွဲနေသန် ” ဆိုသော နာမည်ကလေးကို သူ သဘောကျ သွား၏ ။ အဲ့ဒီကောင်လေး၏ စရိုက် personality နှင့် အလွန်လိုက်ဖက် သည်ဟု သူ ခံစားမိ လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

“ ကိုယ် software engineering နှင့် ပတ်သက်တဲ့ website တစ်ခု လိုက်ရှာနေတာ ကိုယ့်ကို တစ်ချက်လောက် ကူရှာပေးပါလား ”

“ ဟာ ရှာပေးမယ် အစ်ကို၊ ကျွန်တော် ဝင်ကြည့်နေကျ website ရှိတယ်။ တော်တော်မှိုက်တယ် အစ်ကို အစ်ကို စိတ်ဝင်စားရင် Online courses တွေလည်း ရှိတယ်၊ ပိုက်ဆံပေးပြီး download လုပ်ယူရတဲ့ sites တွေပေါ့ အစ်ကို၊ အစ်ကို စိတ်ဝင်စားရင် ကျွန်တော် ရှာပေးမယ် ”

ကောင်လေး၏ အသံက တက်ကြွ ထက်သန်လွန်းသဖြင့် သူ တော်တော် ကျေနပ်သွားသည်။ သူလိုချင်သော websites တွေကို လျင်မြန် သွက်လက် ကျွမ်းကျင် ပါးနပ်လွန်းသော လက်တွေ့နဲ့ ရှာဖွေပေးသွားသည်မှာ impress ဖြစ်စဖွယ် အတိ ။ ဒီလောက်တော်တဲ့ လူငယ်လေး တစ်ယောက်ဟာ ဘာကြောင့်များ ဒီဆိုင်မှာ သာမန် အခြေခံ ဝန်ထမ်းကလေး တစ်ယောက် လာ လုပ်နေသလဲ ဆိုတာ သူ စိတ်ဝင်စား သွားခဲ့မိသည်။

“ ငါ့ညီက တော်တော် ကျွမ်းနေပါလားကွ၊ တော်လှချည်လား ”

“ ဒီဆိုင်က တွေက ကျွန်တော် ဝင်မွေ့နေကျ အစ်ကိုရ . . . ကျွန်တော်က

software engineer ဖြစ်ချင်တာ၊ အရမ်းစိတ်ဝင်စားလို့၊ တချို့ site တွေက တော့ download တွေ ဈေးများလွန်းလို့ ကျွန်တော် မတတ်နိုင်ဘူး၊ free ရတဲ့ site တွေချည်း ကျွန်တော် ဝင်မွှေတာ ကုန်သလောက် ရှိပြီဗျ ”

ကောင်လေးအသံဆီမှ ထက်မြက်ထက်သန်မှုက သူ့ဆီကို တမဟုတ်ချင်း ကူးစက်လာသလို ခံစားလိုက်ရပါသည်။ ။ သူ့ရင်ဘက်ကို တည့်တည့်ထိမှန်သွားစေသော စကားလုံးတွေက “ ကျွန်တော်က software engineer ဖြစ်ချင်တာ ” “ ဈေးများလွန်းလို့ ကျွန်တော်မတတ်နိုင်ဘူး ” ဆိုသော စကားလုံးတွေဖြစ်သည်။ ။ သူရှာဖွေနေသော အဲဒီ လူငယ်ကလေးမျိုးပေါ့ ။ သင်ယူချင်စိတ် အလွန်ကြီးမားသလောက် ပိုက်ဆံမတတ်နိုင်သောကြောင့် မချင့်မရဲ တိမ်မြုပ်နစ်မွန်းနေရသော လူငယ်ကလေးမျိုးဖြစ်သည်။ ။ ဒီကောင်လေး အစွမ်းအစရှိမှန်း သူ ခဏအတွင်းမှာ လေ့လာအကဲခတ်မိပါသည်။ ။

“ ငါ့ညီ ဒီလောက်တော်ရက်သားနဲ့ ဒီလို net cafe ဆိုင်ကလေးမှာ သာမန်ဝန်ထမ်းလုပ်နေရသလားကွာ ၊ မင်းဒီထက်အဆင့်အတန်းအမြင့်မြင့် အလုပ်မျိုးရှာသင့်တာပေါ့ ”

“ ကျွန်တော် ကြိုးစားနေပါတယ် အစ်ကို ၊ ဒီဆိုင်မှာက လူရှင်းသွားတဲ့အချိန်ဆိုင်ပိတ်ကာနီးလို အချိန်မျိုးမှာ ကျွန်တော် အင်တာနက် အသုံးပြုခွင့် တစ်နာရီရတယ်လေ ၊ အဲဒီ တစ်နာရီအတွင်းမှာ ကျွန်တော်မွှေချင်တဲ့ websites တွေရှာဖွေလို့ရတယ်လေ ၊ ဒီဆိုင်က connection အကောင်းဆုံးပဲဗျ ၊ ကျွန်တော်အပြင်မှာ သွားထိုင်ရင် တစ်နာရီငါးရာ နေ့တိုင်းပေးရတယ် ၊ ကျွန်တော်မတတ်နိုင်ဘူးလေ ၊ ဒါကြောင့်လည်းပါတယ် ၊ ဒီဆိုင်မှာလုပ်ရင်း ကျွန်တော် လေ့လာစရာတွေ . . . သင်ယူစရာတွေ အတွေ့အကြုံတွေလည်းအများကြီး ရတယ်ဗျ ၊ တချို့ customers တွေဆီက ကျွန်တော် ပြန်သင်ယူခွင့်ရလိုက်တာတွေ အများကြီးပဲရှိတယ် ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်ပျော်ပါတယ် ၊ ကျွန်တော့်အတွက် ဒီအလုပ်က stepping stone တစ်ခုပါ ၊

ကျွန်တော် တကယ်ဖြစ်ချင်တာက software engineer ဆိုတော့ online courses တွေ သင်ယူနိုင်ဖို့အတွက် ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်ရင်း ပိုက်ဆံစုနေတာပါ ”

ဇွဲနေသန်က လက်ကလည်း website တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရှာဖွေပေးသွားသလို ပါးစပ်ကလည်း ခပ်သွက်သွက် ရှင်းပြသွားသေးသည်။ ။

“ ညီ . . . ကျောင်းပြီးသွားပြီလား ”

“ ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို ၊ ကျွန်တော် ကွန်ပျူတာနဲ့ ပြီးထားတာပါ ”

သူ့မျက်ခုံးတွေ ပင့်တက်ကာ အံ့သြသွားရသည်။ ။ ကွန်ပျူတာနှင့် ကျောင်းပြီးသူက ဒီလိုဆိုင်မျိုးမှာ ဝန်ထမ်းလုပ်နေသည် ဆိုတော့ သူ မအံ့သြဘဲ မနေနိုင်။

“ မနက်ပိုင်းမှာ ကွန်ပျူတာ အရောင်းဆိုင် တစ်ခုမှာ ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်ပါတယ် အစ်ကို၊ ဒါက ကျွန်တော့်ရဲ့ ညနေအချိန်ပိုင်း အလုပ်တစ်ခု ပါ ”

“ ဪ . . . ၊ လေးစားပါတယ်ကွာ ”

သူ တကယ်ပဲ လေးစားသွားခဲ့ ပါသည်။ ချက်ချင်းဘဲ ဒီကောင်လေး ကို စမ်းသပ်ချင်စိတ် ပေါက်လာတာနဲ့ သူ့ wallet ကလေးကို စားပွဲပေါ်မှာ မသိမသာ ချန်ထားရစ်ခဲ့ပြီး သူ ဆိုင်ထဲကနေ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့ဆိုင်မှာ customers တွေ privacy ရအောင် ကွန်ပျူတာ တစ်လုံး စားပွဲတစ်ခုကို ဖိုက်ဘာပြား ချပ်တွေနှင့် အကန့်ကလေးတွေ ကာကွယ်ပေးထားသည်မို့ ကိုယ်ပိုင် အခန်းကန့်ကလေး သဖွယ် . . . လုံခြုံမှု ရှိပါသည်။ သူ ထွက်ခဲ့ပြီး ကားပေါ် ချက်ချင်း မတက်သေးဘဲ . . . မသိမသာ စောင့်နေလိုက်သည်။ မကြာပါ . . . ။ ခြေသံ တဖုတ်ဖုတ် ပြေးလာသံနှင့် အတူ . . .

“ အစ်ကို . . . အစ်ကို ”

ဟူသော ဇွဲနေသန်၏ အသံကို သူ စတင်၍ ကြားရပါသည်။ သူ ပြုံး၍

လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဇွဲနေသန်က သူ့ရဲ့ wallet ကလေးကို သူ့ဆီ ကမ်းပေးနေရင်း .

...

“ အစ်ကို့ စားပွဲပေါ်မှာ ကျန်ခဲ့လို့အစ်ကို ”

ဟု ရိုးသား ဖြူစင်သော မျက်နှာကလေးဖြင့် ပြောပါသည်။

သူ့ဘဝမှာ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့တွေ့ချင်း အမှတ်တွေ အများကြီး ပေးခဲ့ မိတာ . . .
. ဇွဲနေသန် တစ်ယောက်ပဲ ရှိသေး၏ ။

“ ကျေးဇူးပဲ ညီ၊ ညီရှာပေးတဲ့ websites တွေက ကိုယ့်အတွက် အရမ်း
အသုံးကျတယ် ညီ၊ နောက် ကိုယ် အကူအညီ လေးများ တောင်းစရာရှိရင် ညီကို
ဘယ်လိုလေးများ ဆက်သွယ်လို့ရနိုင်မလဲ၊ ဥပမာ ညီရဲ့ g-mail account
လေးဘာလေးပေါ့ ”

“ ရပါတယ် အစ်ကို၊ အချိန်မရွေးပါ ကျွန်တော် ကူညီပေးနိုင်ပါတယ်၊
ကျွန် တော့ g-mail account ရော၊ ကျွန်တော့ကို ဆက်သွယ်လို့ရမယ့် ဖုန်းနံပါတ်ပါ
ပေးထားပါ့မယ်၊ ခဏလေးအစ်ကို အစ်ကိုမှာ စာရွက်ကလေး ပါလား ”

သူက ဆောင်နေကျ မှတ်စုစာအုပ် ကလေးနှင့် ဘောလ်ပင်ပါ
ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ သူက တမင်သက်သက် palm ကို မထုတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
သူ့ကို သာမန်လူတစ်ယောက် အဖြစ်ထက် ပိုပြီး ဘာမှ ထူးပြီး သတိမထားမိ
စေချင်သောကြောင့် လည်းပါသည်။ ဇွဲနေသန်က သူ့ရဲ့ g-mail ရော ၊ ဖုန်းနံပါတ်ပါ
ခပ်သွက်သွက် ချရေးပေးခဲ့သည်။ ကပတိ သန့်စင် ကြည်လင်စွာ ရိုးသား ဖော်ရွေ
လွန်သော ဘယ်သူ့ကို ဘာကူညီပေးရမလဲ ဆိုတာကိုပဲ အဆင်သင့်
ဖြစ်နေဟန်ရှိသော ဘဝရဲ့ တိုးတက်ရာ လမ်းကြောင်းတွေကို ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စနှင့်
စွမ်းစွမ်းတမံ အားထုတ်ကြိုးစား လျှက်ရှိသော အချက်အလက် များသည်
သူ့ပုံစံများနှင့် ကွက်တိ။

“ အိုကေ ညီ၊ ကိုယ် ဆက်သွယ် လိုက်မယ်နော်၊ လိုအပ်ရင်ပေါ့ ”

“ ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို ”

ဖွဲ့နေသန် ဆိုင်ထဲ ပြန်ဝင်သွားတော့မှ သူ ကားပေးတက်ကာ
မောင်းထွက် ခဲ့သည်။ သူ့ရွေးချယ်မှု မမှားကြောင်း နောင်တ ရစရာမရှိကြောင်း
သူ့ဘာသာ သူ သေချာ ကျေနပ်စွာ အတည်ပြုပေးလျက် ရှိပါသည်။

...

အခန်း(၄)

“ အရှုံးမပေးခြင်းဆိုတဲ့

လက်တွေ့ဟာဲ့

အောင်မြင်ခြင်းဆိုတဲ့

ပန်းတိုင်ကို

မြဲမြံစွာ

ဆုပ်ကိုင်ခွင့်ရှိတယ်”

အခန်း ၄

တစ်ပတ်လုံးလုံး မနားမနေ ပြန်ဆွဲပြီးသွားသော ဒီဇိုင်းတွေကို စနစ်တကျ ဖိုင်တွဲတွေနှင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ပြန်တွဲပြီးချိန်မှာတော့ မာန့် အားမာန်တွေ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာသလို ခံစားရပါသည်။ တော်တော်များများကို အလွတ်ရမတတ် မှတ်မိနေ နိုင်စွမ်းသော မှတ်ဉာဏ်များ စွဲလန်းမှုကို အံ့လည်း ဩကာကျေးဇူးလည်း တင်ရပါသည်။ မေမေ့ကို ဂတိပေးထားခဲ့သည့် အတိုင်း တစ်ပတ်ပြည့်သည်မို့ အလုပ်ရှာ ထွက်ရသည်။ ဒီဇိုင်းနာ အလုပ်တွေ ပေးသမျှရော နာမည်ကြီး အပ်ချုပ်ဆိုင် များမှာပါ လက်လှမ်းမီသမျှ စုံစမ်းကာ အလုပ်လျှောက်ခဲ့သည်။ အင်တာဗျူးတွေလည်း သွားလိုက်ရတာ အမော။ အလုပ်က ချက်ချင်း မရပါ။ မာန်ကလည်း တက်လမ်းရှိနိုင်သည့် အခွင့်အလမ်း ရှိနိုင်သည့် နေရာမျိုးတွေကို ပဲ ရွေးလျှောက်တာကို။ သာမန် မထင်မရှား အပ်ချုပ်ဆိုင်မျိုးမှာ မာန်အလုပ်မဝင်ချင်ပါ။ ချုပ်ထည်တွေ အုံနှင့် ကျင်းနှင့် ချုပ်ခွင့်ရသော နာမည်ကြီး

ဒီဇိုင်းနာတို့၏ ဆိုင်များ ဆီသို့သာ ရွေးချယ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ခေတ်ကိုက အပြိုင်အဆိုင်ခေတ် ဖြစ်နေသောကြောင့် မာန့်လို ဘာဒီပလိုမာမှ မရှိသူ တစ်ယောက်ထက် နာမည်ကြီး ဒီဇိုင်းနာ သင်တန်းကျောင်းဆီက ကျောင်းဆင်း လာသော ဒီပလိုမာ ကိုင်ထားသူ တို့က အလုပ်ရဖို့ ပို၍ အခွင့်အလမ်း သာပါ သည်။ ချက်ချင်း အလုပ်မရသေးသည့်တိုင် မာန့် စိတ်ဓါတ်မကျ၊ ဇွဲလည်းမလျှော့။ ဒီဇိုင်းအဆွဲလည်း မပျက်စေရ။

ညနေခင်း တစ်ခုမှာတော့ မာန့် အလုပ်လျှောက်ပြီး ပြန်အလာ ဧည့်ခန်းစာပွဲပေးမှာ စာအိတ် အညိုကလေး တစ်စောင်က အသင့်စောင့်ကြို နေခဲ့သည်။ စာအိတ်ပေါ်မှာ “ နွေးအားမာန့် ” ဆိုသည့် နာမည်ကလေးကြောင့်သာ မာန့်စာဟု သိရကာ စာအိတ်ကလေးကို ဖွင့်ဖောက်လိုက်မိသည်။ အထဲက ထွက်လာသော စာရွက်ကလေးကို ဖျက်ခနဲ မြင်လိုက်ရချိန်မှာ လူက ဝုန်းကနဲ ခုန်ထလိုက်မိသွားသည်။ Fashion House Design School ဆီမှ ကျောင်းဝင်ခွင့် အသိအမှတ်ပြုလွှာ။ မျက်လုံးတွေ ပြာဝေသွားကာ နှလုံးသွေးများ ခပ်ပြင်းပြင်း တိုးခုန်လာသည်။ Fashion House ဆိုတာ မြန်မာပြည်မှာ အထင်ရှားဆုံးနှင့် စည်းစနစ် အကျဆုံးသော ထိပ်တန်း စာရင်းဝင် ဒီဇိုင်းနာကျောင်း တစ်ခုပါ။ ဂျပန်မှ ဒီဇိုင်းနာ ဆရာမကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ သင်ကြားပေးပြီး အဲ့ဒီကျောင်းကို တက်ခွင့်ရဖို့အတွက် ဆိုလျှင် တစ်လတစ်လ သိန်းနှင့်ချီပြီး ပေးရပါသည်။ မာန့်အတွက် အိပ်မက်တောင် မမက်ရဲခဲ့သော ထိုအခွင့်အရေးဟာ ဘယ်ကနေ ဘယ်လို မိုးပေါ်မှ ကျသလို ရောက်ရှိလာခဲ့တာပါလိမ့် ။ တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီ။ ဒီကျောင်းကို တက်ဖို့ မာန့် ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်ပါ။ ဒီပလိုမာ ရဖို့အတွက် တစ်နှစ်တိတိ တက်ရမှာ။ အဲဒီ ကျောင်းကနေ ဒီပလိုမာ ရခဲ့လျှင်လည်း ဒီဇိုင်းနာ တစ်ယောက်အဖြစ် အလုပ်ရဖို့ လွယ်ကူသွားပြီ။

“ မေမေ ဒီစာ ဘယ်လိုရောက် လာတာလည်းဟင် ”

မေမေ့ဆီ တအံ့တဩ ဝမ်းသာအားရ ပြေးသွားပြီး မေးမိသည်။

မေမေမျက်နှာက ဗလာအတိ။

“ စာပို့သမား လာပို့တာတော့ မဟုတ်ဘူး သမီး ကောင်လေး တစ်ယောက် ပဲ လာပို့သွားတာ။ ဘာတဲ့လဲသမီး အလုပ်ခန့်စာလား ”

“ မဟုတ်ဘူး မေမေ Fashion House Design School ဝင်ခွင့်တဲ့၊ သမီး လည်း မလျှောက်မိဘူး ကျောင်းလခက အရမ်းများတော့ ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်ဘူး မေမေ၊ ဒါပေမယ့် မနက်ဖြန် စတက်ရမှာ ကျောင်းကိုသွားပြီး အသေးစိတ် သေချာ စုံစမ်းကြည့်မှ သိမှာဘဲ၊ မာန်မလျှောက်ပဲ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီကျောင်းကို တက်ခွင့်ရလည်း ဆိုတာ တွေးလို့ကို မရဘူး၊ တစ်ယောက်ယောက်များ နောက်လိုက်တာ လားလို့ ကျောင်းတံဆိပ်တွေ ဘာတွေနဲ့တော့ အသေအချာ ရေးထားတာပဲ ဆရာမရဲ့ လက်မှတ်ကိုလည်း ဂျပန်လို ထိုးထားတာ မှင်နဲ့ အသေအချာ၊ နောက်တာလည်း လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး ၊ တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီ ထင်တယ် ”

“ မနက်ကျမှ သေချာ သွားပြီး စုံစမ်းချေပေါ့ သမီးရယ် ၊ ခုတော့ ထမင်းစားကြစို့ . . . ”

မေမေက စိတ်ဝင်တစားဟန်မပြ ။ မာန် ကိုယ်တိုင်လည်း မယုံမရဲ ။ လူက အိပ်မက်ထဲမှာ လွင့်နေသလို စိတ်နှင့်ကိုယ်နှင့် တခြားစီ ဖြစ်နေသည် ။ အဲဒီ တစ်ညလုံး မာန် အိပ်လို့မပျော်နိုင် ။ ကျောင်းဝင်ခွင့် လက်မှတ်ကလေးကို အကြိမ်ပေါင်း မရေတွက်နိုင်လောက်အောင် ကြည့်ပြီး မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဆိုသောအဖြေသာ ထပ်တလဲလဲ ထွက်လာခဲ့သည် ။ ဘယ်လိုမှ အဆက်အစပ်မရှိသော အခွင့်အရေးတစ်ခု ။ တစ်ယောက်ယောက်က စနစ်တကျ လှမ်းနောက်ပြောင်ကျီစယ်လိုက်တာပဲ ဖြစ်မှာပါ ။

“ Fashion House Design School ” ဆိုသော စာတန်းကြီးက ရင်သက်ရှူမောဖွယ်အတိပါ ။ ခြံဝန်းကျယ်ထဲရှိ အဖြူရောင် နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးဆီသို့

လျှောက်လှမ်းလာနေမိသော မာန့်၏ ခြေလှမ်းများသည် လှမ်းနေတယ်ဟုတောင်
မထင်မိတော့ပါ။ ဒီလိုနေရာမျိုးကို အိပ်မက်တောင် မမက်ဖူးခဲ့။ Reception စားပွဲဆီ
လျှောက်သွားမိရင်း ဘယ်လိုများ အရှက်ကွဲမလဲ . . . ဟု ရင်တထိတ်ထိတ်ရှိစွာ
စာရွက်ကလေးကို Receptionist မိန်းကလေးဆီ လှမ်းပေးမိသည်။ မိန်းကလေးက
စာရွက်ကလေးကို လှမ်းယူပြီး ကွန်ပျူတာထဲမှာ ရှာဖွေကြည့်သည်။ မာန့်က
အသက်တောင် မရှူမိဘဲ သူမကို ငေးကြည့်နေမိသည်။ မိန်းကလေးက
ပြုံးရွှင်စွာဖြင့် . . .

“ Fashion House Design School က ကြိုဆိုပါတယ်ရှင်၊ အပေါ်ထပ်ကို
တက်သွားလိုက်ပါနော်၊ သင်တန်းခန်းမကို တွေ့ပါလိမ့်မယ် ”

“ တစ်ခုလောက် မေးချင်လို့ပါ မမရယ်၊ ကျောင်းလခတွေကို ကျွန်မ ”

“ ညီမလေးအတွက် တစ်နှစ်လုံးစာ အပြည့် ပေးထားပြီးသားပါရှင် ”

“ အို ”

မာန့် မျက်လုံးတွေ ဝိုင်းစက် ပြူးကျယ်သွားသလို နှလုံးသွေးတို့
တထိတ်ထိတ် တိုးခုန်လာခဲ့ပြန်သည်။ အံ့ဩဖို့ ကောင်းလိုက်တဲ့အဖြစ်။
ဘယ်သူကများ ဘယ်သူကများ အခုလို လုပ်ခဲ့တာပါလိမ့်။ ဘယ်လို စိတ်ကူး
ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ပါလိမ့်။ ထိုသူက မာန့်ကို အပေါ်စီးကနေ လှမ်းကြည့်ခွင့်
ရနေသလို အားလုံးမြင်ခွင့်ရနေပြီး မာန့်ကတော့ ဘယ်သူမှန်း ဘယ်ဝါမှန်းမသိ၊
ဘာမှ သိခွင့်မရသည်မှာ တရားမျှတမှု ရှိပါရဲ့လား။ သူ မာန့်ဆီက ဘာကိုမျှော်လင့်
နေခဲ့တာပါလိမ့်။

“ မမရယ် ကျေးဇူးပြုပြီး ကျောင်းလခတွေ ပေးထားတဲ့ သူရဲ့
နာမည်နဲ့ လိပ်စာကလေး သိခွင့်ရချင်ပါတယ်၊ ကျွန်မအတွက် အရေးကြီးလို့ပါ ”

“ ဆောရီးပါ ညီမရယ်၊ မမမှာ ပြောပြခွင့်မရှိပါဘူး သူကလည်း
လျှို့ဝှက်ထားပါတယ် ”

စိတ်ထဲမှာ မချင့်မရဲ တအံ့နွေးနွေး ကလေးဖြင့် သင်တန်းခန်းမ ဆီသို့ တက်လာခဲ့ရသည်။ မြင်မြင်သမျှ အရာအားလုံးသည် ထိတွေ့ကိုင်တွယ်၍ မရသော အိပ်မက် စိတ်ကူယဉ်ကမ္ဘာ တစ်ခုလိုပါ။ ဂျပန်ဆရာမနှင့်အတူ စကားပြန် တစ်ယောက် ထားပေးသည်။ သင်တန်းသူ သင်တန်းသားရယ်လို့ ဆယ့်ငါး ယောက်သာ ရှိပါသည်။ အားလုံး တတ်နိုင်သူတွေချည်း။ ရုပ်ရည် သန့်သန့် ပြန့်ပြန့် သားသားနားနား ကလေးတွေချည်း။ မိတ်ဆက်စကား ပြောနေသော ဆရာမရဲ့ စကားသံ . . . စကားပြန်၏ မြန်မာလို ဘာသာပြန်ပေး သံတွေကို မကြားတစ်ချက် ကြားတစ်ချက် ရှိကာ အာရုံထဲမှာ သူ . . . ဘယ်သူလည်း ဆိုသော မေးခွန်းကသာ ထပ်တလဲလဲ ပေးနေခဲ့သည်။ မာန်ဘဝမှာ ပထမ ဆုံးသော ဘဝနှင့် ချီသည့် ပဟေဠိ ပုစ္ဆာ တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

“ ဒီကျောင်းတက်ခွင့်ရတဲ့ ဒီဇိုင်နာတွေရဲ့ ဒီဇိုင်းတွေကို ကျောင်းဆင်းပွဲကျရင် ဒီဇိုင်နာ ဖက်ရှင်ရှိုး လုပ်ပေးနေကျ ဖြစ်ပါတယ် ၊ ဒီပလိုမာ ပေးအပ်နှင်းပွဲနဲ့ ဖက်ရှင်ရှိုးကို ပြည်တွင်း ဒီဇိုင်နာတွေ မီဒီယာတွေနဲ့ မင်းသား မင်းသမီးတွေ ၊ မော်ဒယ်လ်တွေ ဖိတ်နေကျမို့ ကိုယ့်ရဲ့ အခွင့်အလမ်းကို ဝီဝီပြင်ပြင် ဆုပ်ကိုင်ရယူစေချင်ပါတယ် ၊ သင်တန်းပြီးတဲ့အခါ ဒီသင်တန်းရဲ့ အထူးချွန်ဆုံး ကျောင်းသူတချို့ကို ရွေးချယ်ပြီး ဆရာမရဲ့ Fashion House ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ဝင်ခွင့်ပေးမှာပါ ၊ ဆရာမရဲ့ NEW FACE BRAND နာမည်နဲ့ အကျ..ဒီဇိုင်းတွေ ထုပ်လုပ်ရောင်းချနေတဲ့ ဆိုင်ခွဲပေါင်း ဂျပန်မှာရော မြန်မာပြည်မှာပါ သုံးဆယ်ကျော် ရှိပါတယ် ၊ ဒီကျောင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကိုက ထူးချွန်ထက်မြက်ပြီး talent ရှိတဲ့ မြန်မာဒီဇိုင်နာတွေ မွေးထုတ်ရွေးချယ်ပေးခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ် ၊ ဒါကြောင့်လည်း မိနစ်နဲ့အမျှ . . . နာရီနဲ့အမျှ ဂရုတစိုက် လေးလေးနက်နက်နဲ့ အာရုံစူးစိုက်ပြီး ကြိုးစားသင်ယူစေချင်ပါတယ် ၊ ကျောင်းသူတွေဟာ နေ့စဉ်ပုံမှန် ကိုယ့်စိတ်ကြိုက်ဒီဇိုင်းတွေလည်း ထုတ်လုပ်ပြသခွင့်ရှိပါတယ် ၊ အားလုံး အပြိုင်အဆိုင် ကြိုးစားကြပါ . . . လို့မှာချင်ပါတယ် ၊ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ပြောရရင်

တစ်ချိန်မှာ တောက်ပထင်ရှားလာမယ့် နာမည်ကြီး ဒီဇိုင်းနာလောင်းတွေကို Fashion House က နွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုပါတယ်ရှင် ”

“ အဲဒါဟာ

အိပ်မက်မဟုတ်ဘူး ။

တကယ်ဖြစ်နေတာလို့

သိလိုက်ရချိန်မှာ

အဲဒီ

အိပ်မက်နဲ့တူတဲ့ အခွင့်အရေးကို

အမိအရ ဖမ်းဆုပ်ယူနိုင်ဖို့ပါ ”

ပထမဆုံး သူ သတိထားမိသည်က သူ၏ mail box ထဲသို့

ရောက်ရှိလာသော online software engineering course တက်ခွင့်ရသည့် username နှင့် password ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။ ပထမတော့ သူ မယုံနိုင် ။ spam email လား virus လားဟု မယုံသင်္ကာ ဖြစ်လိုက်မိသေးသည် ။ သို့သော် အဲဒီ online course တက်လို့ရသော website ကတော့ အစစ်အမှန်ပဲဆိုတာ သူ သိနေပါသည် ။ username က “ zwenaythan@gmail.com ” ၊ password က lovemetender 2010 တဲ့ ။ အဲဒါကလေးက သူ့အာရုံကို လှပစွာ ညှို့ယူဖမ်းစားနေသည် ။ ဒီ course ကိုတက်ခွင့်ရဖို့အတွက် ပိုက်ဆံသွင်းမှပဲ တက်ခွင့်ရမည့်ကိစ္စ ။ သူလည်း ပိုက်ဆံမသွင်းမိ ။ အဲဒါဆိုလျှင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သူ့ mail ထဲရောက်လာခဲ့တာလဲ ။ ဘယ်သူက သူ့ mail ကို အသုံးပြုပြီး ဒီ online course အတွက် ပိုက်ဆံသွင်းပေးလိုက်ရတာ လဲ ။ သူ အံ့ဩလို့မဆုံးနိုင်ပါ ။

နောက်ဆုံးတော့ သူ့ရဲ့ နှလုံးသားက ဖွင့်ကြည့်ဖို့ကို

တိုက်တွန်းလျက်ရှိသည်မို့ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ကွာဆိုပြီး username နှင့် password ကိုရိုက်ထည့်လိုက်သည်။ ရုတ်တရက် သူ့မျက်လုံးတွေကိုပင် သူ မယုံနိုင်။ online course ၏ အဆင့်ဆင့်တွေထဲ သူ လွယ်ကူချောမွေ့စွာပင် ဝင်ရောက်နိုင်စွမ်းရှိနေခဲ့သည်။

သင်ခန်းစာတွေ မှတ်စုတွေ လေ့ကျင့်ခန်းတွေ အဲဒါတွေကို သူ လောဘတကြီးပဲ သင်ယူလေ့လာနေခဲ့သည်မှာ ထိုညတစ်ညလုံး။ နောက်တစ်နေ့မှာ ဖွင့်လို့မရတော့မည့်အတိုင်း။ မနက်မိုးလင်းသွားသည့်အထိ သူ တစ်ညလုံး တစ်မှေးမှပင် မအိပ်လိုက်။ တစ်ညတည်းနှင့် သင်ခန်းစာတွေ တော်တော်များများ သူလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဒီ online course ကို အပြီးအထိ လေ့လာပြီးလျှင် Assessment test အတွက် သူ့ကို ညွှန်ကြားမည့် Exam Centre တစ်ခုမှာ စာမေးပွဲဝင်ဖြေလိုက်နိုင်လျှင် သူ့အတွက် စင်္ကာပူနိုင်ငံရှိ Software Engineer တက္ကသိုလ်မှ အသိအမှတ်ပြုသည့် Diploma Certificate ကို ရရှိနိုင်မည်။ အဲဒီ တက္ကသိုလ်မှာ ဘွဲ့ရတဲ့အထိ တက်ခွင့်ရဖို့ Scholarship ကိုလည်း လျှောက်ထားနိုင်လိမ့်မည်။ သူ အလွန်တက်ချင်နေသော စင်္ကာပူရှိ National University of Singapore (NUS) ကို တက်ခွင့်ရဖို့ဆိုသည်မှာ သူ့အတွက်တော့အလွန်လှပ ခမ်းနားသည့် အိပ်မက်တစ်ခုသာဖြစ်သည်။ အဲဒါဟာ အိပ်မက်မဟုတ်ဘူး။ တကယ်ဖြစ်နေတာ . . . လို့သိလိုက်ရချိန်မှာ အဲဒီ အိပ်မက်နဲ့တူတဲ့ အခွင့်အရေးကို အမိရ ဖမ်းဆုပ်ယူနိုင်ဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။

အဲဒီ online course ကို သင်ယူနေသော အချိန်တစ်ချိန်လုံးမှာ သူ့ကိုဝတ်ရုံတစ်ခုလို လွှမ်းခြုံထားသည်မှာ သူ့အတွက် အဲဒီ အခွင့်အရေးကို ဖန်တီးပေးခဲ့သူဟာ ဘယ်သူများလဲဆိုသော ပဟေဠိကြီးဖြစ်သည်။ အဲဒါကို သိချင်လှသည်။ တစ်ယောက်ယောက်က သူ့အတွက် စနစ်တကျ ကြိုတင်ရည်ရွယ်လျက် သူ့ရဲ့ အကြီးမားဆုံး မျှော်လင့်ချက်အိပ်မက်တစ်ခုကို ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အဲဒီ အတွက် မြင်ခွင့် သိခွင့် မရနိုင်သော

ကျေးဇူးရှင်ကို သူ ဘယ်လိုလိုက်ရှာပြီး ကျေးဇူးတင်စကား ပြောရမှန်းတောင် မသိ ။ လူ့သဘာဝ အတိုင်း သိခွင့်မရသော အရာကို ပိုသိချင်တတ်သည်မို့ သူ့မှာ နေမထိထိုင်မသာ ။

အဲဒီ ပဟေဠိကြီးနှင့်ပင် Software Engineering Course ကိုပြီးတဲ့အထိ သူ အားကြိုးမာန်တက် ကြိုးစားသင်ယူနိုင်ခဲ့ပါသည် ။

သဝဏ်နှင့် ဩတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စိုက်ကြည့်နေမိကြရင်း ပြိုင်တူပြီးမိကြပါသည် ။ သူတစ်ပါး၏ အဖြစ်ချင်ဆုံး အလိုချင်ဆုံး လိုအင်ဆန္ဒကို ကိုယ်စီကိုယ်ငှ တိတ်ဆိတ်လျှို့ဝှက်စွာ ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်ရသဖြင့် ကိုယ်တိုင်ပြန်ပြီး ရရှိလိုက်သော ပီတိ သုခတွေကို တစ်မိမိမိမိ အရသာခံယူနေမိခြင်း လည်းဖြစ်သည် ။

“ သူတို့ အရမ်းပျော်နေကြတယ်၊ အရမ်းလည်းတက်ကြွပြီး ကြိုးလည်း ကြိုးစားကြတယ် ”

သဝဏ်ရော ဩပါ ကိုယ်ဖန်တီးပေးလိုက်သော ကံကြမ္မာ အပြောင်းအလဲကို သူတို့ ဘယ်လို ခံယူတုန့်ပြန်ကြသလဲ ဆိုတာကို မျက်ခြေ အပြတ် မခံကြ။ သဝဏ်ကိုယ်တိုင် က Fashion House Designe School ကျောင်းထွက်လည်း ဖြစ်သလို ဆရာမ Yuki နှင့်ပါ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ခင်မင်နေပြီးသားမို့ သတင်းစုံစမ်းရတာ အလွန်အဆင်ပြေပါသည်။ ဆရာမကို ပွင့်ပွင့် လင်းလင်း ပြောပြထားပြီးသားမို့ သဝဏ်၏ လျှို့ဝှက်ချက်များ အတွက်လည်း လုံခြုံ စိတ်ချရပါသည်။

“ သဝဏ် . . . မင်းရဲ့ ကောင်မလေးက အရမ်း talented ဖြစ်တာပဲ၊ မင်းလူရွေးတာ သိပ်မှန်တယ် ၊ တစ်ခါတစ်ခါ သူထုတ်ထားတဲ့ ဒီဇိုင်းတွေကို ကြည့်ပြီးတော့ ကိုယ်တောင် ဖျားသွားတယ်၊ ကြိုးစားပြီးတော့လည်း သင်ယူနိုင်စွမ်း ရှိတယ်၊ တစ်ထွာလောက်ပြရင် တစ်လံလောက် ချဲ့ထွင်မည်နိုင်စွမ်း ရှိတယ်၊

ကိုယ်သူ့ကို နိမိတ်ဖတ်လိုက်မယ်၊ မြန်မာပြည်ရဲ့ နာမည်ကြီး ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်၊ သူ့မှာ personality လည်းရှိပြီးသား ”

ဟု ဆရာမက ဖုန်းထဲကနေတစ်ဆင့် နွေးအားမာန် အတွက် မှတ်ချက်တွေ တစ်လှေကြီး ပေးသွားခဲ့တော့ သဝဏ်မှာ စိတ်ချမ်းသာ ကျေနပ်၍ မဆုံးနိုင်ပါ။ သူမ တစ်နေ့ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်လိမ့်မည် ဆိုတာကို သဝဏ်ကိုယ်တိုင်လည်း တထစ်ချ ယုံကြည်စိတ်ချ နေခဲ့ပြီးသား။

နွေဥပြ ကျတော့လည်း သူ့ကိုယ်တိုင်က National University of Singapore (NUS) ၏ Software Engineer ဘွဲ့ ယူနိုင်ခဲ့သူမို့ သူ့ရွေးချယ်လိုက်သော ဇွဲနေသန်အတွက် သူ လျှောက်ခဲ့သော လမ်းကြောင်းအတိုင်း အသာအယာ ဖောက်ထွင်းပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ဩ၏ ပင်မ business မှာ Net Cafe ဆိုင်ခွဲတွေ မဟုတ်။ မြန်မာပြည်ရှိ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်ကြီး တစ်ချို့၏ လုပ်ငန်းပိုင်ဆိုင်ရာ data အချက်အလက်တွေကို ကိုယ်ပိုင် Software တွေ ရေးဆွဲပေးရသည့် အလုပ်ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင် တော်တော်များများက ဩကိုပဲ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ အားကိုးလေ့ ရှိကြသည့်အတွက် သူ အဆင်ပြေ အောင်မြင် နေပါသည်။

“ ကိုယ့် ငတိလေးလည်း တော်တော်ကြိုးစားတယ် သဝဏ်၊ ဒီကောင်းလေး တော်တော် ဉာဏ်ပြေးတယ်၊ genius ကလေး၊ သူ့ရဲ့ စိတ်ဓါတ်နဲ့ အကျင့်စရိုက်ကလေး ကိုလည်း ကြိုက်တယ်၊ အဆင့်အတန်း မြင့်တယ်။ ကိုယ် သူ့ကို NUS (National University of Singapore) ပို့ဖို့အထိ ရည်ရွယ်ထား တယ်၊ သူ Scholar ရမှာ သေချာတယ်၊ ကိုယ့်ဘက်က သတင်း အချက်အလက် နဲ့ ဆက်သွယ်ပေးမှု အတွက်ပဲ ပံ့ပိုးပေးရမှာ ပါ ”

ဩက မျက်ဝန်းများ တောက်ပစွာဖြင့် သူ့ လူငယ်လေးအကြောင်း ထက်သန်စွာ ပြောပြနေသည်။ သဝဏ်က ဩကို ကျီစယ်ချင် လာတာနှင့်

“ ကဲ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဆုံအောင် ဘယ်လို ဖန်တီးပေးမယ်

စိတ်ကူးထားလည်း ဩ ”

ဟု မေးလိုက်သည်။ ဩက ပခုံးတွန့်ကာ ပြုံးရင်း

“ ကိုယ်တို့ နည်းနည်း ဉာဏ်ကစားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ် သဏ်။

တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ရှိနေမှန်းတောင် မသိကြတဲ့ အဝေးကြီးက လူနှစ်ယောက်ကို ဆုံဆည်းပေးဖို့ ဆိုတာ သူတို့ နှစ်ယောက်အတွက် ဆက်သွယ်မှု ကွန်ရက် Network ကို ဖန်တီးပေးဖို့ လိုတယ်လေ။ အဲဒီအတွက် လှည့်စားမှု ကလေးတွေ twists ကလေးတွေတော့ သုံးရလိမ့်မယ်။ သူတို့နှစ်ယောက် ဆက်သွယ် မှု ဧရိယာအတွင်း ရောက်ရှိလာပြီ ဆိုရင် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ခေါ်ဆို၍ ရနိုင်ပြီပေါ့ ”

“ အံ့မယ် တယ်ဆိုတဲ့ စာပါလား၊ အဲဒီလို စိန်ခေါ်မှုပါတဲ့

ကစားနည်းမျိုးကို သဏ် ကြိုက်တယ် ”

ဩ၏ အပြောကို နှစ်သက် ကျေနပ်စွာဖြင့် သဏ်ပြောမိတော့ ဩက မျက်စိတစ်ဖက် မှိတ်ပြပါသည်။

“ သဏ်ကောင်မလေးရဲ့ g-mail account လိုချင်တယ် ”

“ ရှိမှာပေါ့ သူ net cafe တောင် သုံးနေတာပဲ သဏ်

စုံစမ်းပေးမယ် ”

ဟုတ်ပြီ ပြီးရင် သူ့နာမည်ပါတဲ့ g-mail account အသစ်တစ်ခု

ထပ်ဖွင့်ဖို့ လိုလိမ့်မယ်။ အဲဒါ သဏ်တောဝန်ပေါ့၊ ဥပမာ သူ့နာမည်က နွေးအားမာန်မှလား၊ ဒါဆိုရင် nwayarrmahn 2010@ gmail.com ဆိုပါတော့၊ အဲဒီ account နဲ့ ဇွဲနေသန်ကို invite လုပ်ရမှာ ၊ ကိုယ်ဆိုလိုချင်တာကို သဏ် သိရဲ့လား ”

“ ကျွန်မ အဲ့လောက် မတုန်းသေးပါဘူး ဩရဲ့ ဒါဆိုရင် နွေးအားမာန်ရဲ့

ပင်မ g-mail ဆီကို ဩက ဇွဲနေသန်အတွက် ဩဘာသာ အကောင်ဖွင့်ပြီး

လှမ်းဆက်သွယ်မယ့် သဘောပေါ့။ ”

“ wow ! ပေါက်လွယ်လှချည်လား အပျိုကြီးရဲ့ ”

“ ဘာအပျိုကြီးလဲ စကားကို ဆင်ခြင်ပြောပါနော် ”

“ အသက်သုံးဆယ် ရှိပြီလေ ခုထက်ထိ ယူမယ့်လူက
အဆင်သင့်ရှိနေရက်နဲ့ မယူသေးဘဲ မူလဂျီ လုပ်ပြီး ပဲများနေတာ အပျိုကြီး မခေါ်လို့
ဘာခေါ်ရမှာတုန်း ”

ဩဇာ ရယ်ရွှင်မြူးဖျရိပ် လွှမ်းသော ချစ်စနိုး ကျီစယ်သည့် မျက်နှာကို
သဝဏ်က မျက်စောင်းလှလှဖြင့် လှမ်းပေါက်ပစ်လိုက်သည်။ ဩဆီက အဲ့ဒီလို စူးစူး
နစ်နစ် နက်ရှိုင်းလွန်းသော အကြည့်တွေကို ခံယူရရှိလေတိုင်း သဝဏ်ရင်တွေ
သိပ်သိပ်တုန်ကာ ပုနွေးရိန်းမြရမြ ဖြစ်ပါသည်။ ဒီကမ္ဘာမှာ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူကို
လက်မထပ်ချင်သူရယ်လို့ ဘယ်နှစ်ယောက် ရှိနိုင်မှာ မို့လည်းကွယ် ။

•••